

† CASIAN
ARHIEPISCOPUL DUNĂRII DE JOS

**DAR DIN DOR
DE SFINTELE PAȘTI**

**DE LA ALTARUL LUI HRISTOS
PE „ALTARUL” FRATELUI**

EDITURA ARHIEPISCOPIEI DUNĂRII DE JOS
GALAȚI, 2020

ISBN 978-606-8890-42-5

UN „COȘULEȚ PASCAL” PENTRU NOI, CREȘTINII DE LA DUNĂREA DE JOS

Ortodoxia este o stare de fapt în lumea binelui bine făcut. Așa ne-a arătat în timpul său (sec. VII-VIII) Sfântul Ioan Damaschin: „*Binele, ca să fie bine, trebuie făcut bine!*”

De ce Ortodoxia nu este neapărat un drept și nici un refugiu? Nu este un drept, pentru că mai întâi este un Dar! Darul lui Dumnezeu, dreptarul prin care antropologic echilibrăm, în noi înșine, prin puterea modelului, Domnul nostru Iisus Hristos, conviețuirea dintre partea (natura) omenească și cea dumnezeiască.

În Persoana Domnului Hristos, firea (natura) dumnezeiască este unită cu cea omenească. Ele se dăruiesc reciproc, iubitor și înălțător, jertfelnic și mântuitor pentru „*noi oamenii și pentru a noastră mântuire*”¹.

La Botez, pruncul (fiecare din noi), născut omenește din părinți, este înnobilit dumnezeiește prin Sfânta Taină. Pe lângă darurile firii omenești primește și pe cele divine. Renaște de la viața înclinată spre păcat, pe care o moștenește de la părinți, la lumina și puterea

1. Articolul 3 din *Simbolul credinței (Crezul)*.

Domnului Hristos. „Haina luminoasă a Botezului“, este arvuna vieții veșnice, precum și „Pecetea darului Duhului Sfânt“, ungerea împărătească; bogăția darurilor spirituale, împărțășite tainic, prin Sfântul și Marele Mir. Totodată, se hrănește real cu „medicamentul vieții veșnice“, Sfânta Împărțășanie. Astfel, *„câți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați și îmbrăcat“* (Galateni III, 27) devine afirmație acoperită în realitatea viețuirii umane, atât trupește cât și dumnezeiește. Se afirmă în *Învățătura de credință* a Sfintei noastre Biserici, pe de o parte facerea omului, după chipul lui Dumnezeu, cu scopul de a deveni, prin credință, viață curată și lucrare altruistă, asemenea cu El, iar pe de altă parte, poziția omului în creație și în lume de a fi **„icoană“ a lui Dumnezeu!**

În situația în care ne aflăm, în timp de pandemie, izolați cei mai mulți în noi înșine și apoi în case, este mai mult decât urgentă reevaluarea de către fiecare creștin, cu prudență și discernământ **a forului lăuntric, a realităților profunde existențiale.**

Toți ne găsim, în mod cert, în noi, prunc nevinovat, în biserică, la Botez, din brațele nașului(ei) în cele ale preotului, iar de la el în cele ale Domnului Iisus Hristos, care împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt ne botează! Obținem, real, *„nașia“* Sfintei Treimi!

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, ne înfiază pentru veșnicie! Aceasta înseamnă *„Pecetea darului Duhului Sfânt“* și *„voi ungere aveți de la Cel Sfânt și știți toate“* (I Ioan II, 20).

Apoi avem părinți spirituali, nașii, iar mamă cerească, Biserica!

Aceste realități profunde există. În fiecare dintre noi, cei botezați. Ele însă sunt mai mult sau mai puțin activate, dezvoltate și fructificate în mod înțelept și comunitar, duhovnicește. Oricum fără iubirea lui Dumnezeu și de aproapele, darurile cerești sunt cel puțin atrofiate! Dar ele rămân! Ele există!

De Sfintele Paști aceste daruri luminătoare și luminoase, iconice și faptice iubitoare, sunt actualizate în mod comunitar. De aceea, și Botezul în Biserica primară se oficia la Sfintele Paști. La Sfânta Liturghie pascală noi cântăm în loc de Sfinte Dumnezeule: „*Câți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați și îmbrăcat!*”. De aceea, cei botezați primeau haina albă-luminoasă pe care n-o păraseau o săptămână. A rămas, de atunci, denumirea de „*Săptămâna luminată*”.

Aceste realități revin astăzi, de Sfintele Paști în anul 2020, cu mai multă putere lăuntrică, în fiecare dintre noi, chemați să ieșim spiritual din izolarea fizică, la o libertate comunitară, prin lumina fiecăruia dintre noi, creștinii speranței în sănătatea spirituală, care se obține mult mai ușor, urmând bineînțelese regulile cunoscute – sănătate efectivă, amenințată, iată, de un virus care nu se lasă nici văzut, nici prins, nici anihilat, deocamdată. Dar, în curând, Dumnezeu, prin specialiști luminați și altruiști, va oferi soluția salvatoare. **Domnul nu are pe nimeni de pierdut, nici sufletește, nici trupește în viața aceasta, ci ne oferă puterea, ajutorul și iubirea Sa, prin dubla pocăință, sufletească și cea trupească. Așa ne vindecăm!** Iată de ce vă rugăm, acum în Sfânta Zi pascală, să credeți în lumina pe care am primit-o la Botez.

S-o reaprimdem, din lumina pascală, pe care ați primit-o, în mod excepțional, anul acesta „de pe Altarul Sfintei Biserici” pe „altarul sufletului”, în „biserica” de acasă!

Avem atâtea biserici, câte case au primit, cu bucurie, lumina pascală și atâtea „altare” vii, câți credincioși au primit bucuroși „lumina din lumina lui Hristos” în căușul mâinilor sfințite ale fiecărui mărturisitor al dreptei credințe și al puterii ei în depășirea acestei epidemii.

Vă oferim, cu multă dragoste, de Sfintele Paști, un „coșuleț pascal” această cărticică, în care am adunat luminoasele daruri ale Evangheliei Mântuitorului, armonioase cântări și linele viersuri ale rugăciunilor pentru sănătate, câteva îndemnuri pastorale și mai cu seamă semne ale milosteniei, ale filantropiei, prin care Domnul ne cere, nouă slujitorilor și dumnea-voastră iubiți credincioși, unire sacră, într-o singură familie a tuturor familiilor creștine din Arhiepiscopia Dunării de Jos. Sper că vom trece mai ușor peste toate încercările care sunt îngăduite, nu pentru ca poverile să ne depășească, ci pentru a le depăși, împreună, prin rugăciune, prin credință puternică și, mai ales, prin iubire dătătoare de sănătate sufletească și trupească.

Vă mulțumim pentru tot ceea ce oferiți unii altora de Sfintele Paști: pace lăuntrică, bucurie, speranță și sănătate!

Vă dorim cât mai ușoară trecere prin încercare și puternică luptă creștinească.

Cu Domnul în Biserică și-n Patria noastră!

În depășirea stării de epidemie și-n limitarea la maximum a efectelor acesteia în viața noastră!

Vom birui doar cu Domnul, în Biserică, în deplină solidaritate creștinească și socială! Ne ajută enorm medicii și toți voluntarii. Respectuoase aprecieri!

Îndatoritoare mulțumire făptuitorilor binelui succint, prezentat în acest „coșuleț pascal”!

Cu binecuvântare și iubire creștină,

Hristos a înviat!

Adevărat a înviat!

† Casian

Arhiepiscopul Dunării de Jos

**SFÂNTA LUMINĂ DE LA IERUSALIM
ESTE OFERITĂ
ÎN CASELE CREDINCIOȘILOR
DE SFINTELE PAȘTI**

**ÎNDRUMĂRI
ALE CANCELARIEI SFÂNTULUI SINOD,
APROBATE DE PATRIARHUL ROMÂNIEI,
PRIVIND SLUJBELE DE FLORII,
DIN SĂPTĂMÂNA MARE (A SFINTELOR
PĂTIMIRI) ȘI DE SFINTELE PAȘTI,
ÎN CONDIȚIILE STĂRII DE URGENȚĂ**

Întrucât slujbele de Florii, slujbele din Săptămâna Mare (a Sfințelor Pătimiri) și de Sfintele Paști vor fi săvârșite anul acesta doar de slujitorii bisericești, fără participarea credincioșilor mireni, pentru a oferi credincioșilor o anumită consolare și pentru a diminua riscul unor manifestări necontrolate, **urmare consultării cu Ministerul Afacerilor Interne**, parohiile și mănăstirile vor proceda după cum urmează:

Pelerinajul de Florii se suspendă anul acesta. Ramurile de salcie sau finic vor fi binecuvântate în bise-

rică (în Sâmbăta lui Lazăr, 11 aprilie 2020, după Vecernie sau în Duminica Floriilor, 12 aprilie 2020) și vor fi distribuite, de către voluntari, credincioșilor din parohie care solicită aceasta. Voluntarii vor purta măști și mănuși de protecție.

În săptămâna Sfintelor Pătimiri, nu se săvârșește slujba Sfântului Maslu de obște (comun), pentru a evita formarea unui grup mai mare de persoane.

Spovedania și împărtășirea credincioșilor se pot săvârși în continuare doar la domiciliu. La intrarea în locuința credincioșilor, preotul va utiliza încălțăminte de unică folosință și mască sanitară, se va spăla pe mâini cu apă și săpun și cu dezinfectant, va folosi doar o carte de cult și epitrahil, trusa liturgică pentru împărtășirea celor bolnavi, obiecte care vor fi atât anterior, cât și ulterior dezinfectate (conform îndrumărilor din 12 martie 2020).

Pâinea binecuvântată, în formă de mici prescuri, stropită cu agheasmă și vin, numită „Paști”, va fi sfințită anul acesta în Joia Mare, 16 aprilie 2020, după Sfânta Liturghie, și va fi ambalată igienic în pachete închise. În zilele de vineri și sâmbătă, „Paștile” vor fi distribuite gratuit credincioșilor, în locuri special amenajate în afara lăcașurilor de cult. Personalul deservent va purta mască și mănuși de protecție.

Accesul la aceste locuri speciale din afara lăcașurilor de cult se va organiza în zilele premergătoare Sfintelor Paști (vineri și sâmbătă, înainte de noaptea Învierii), respectându-se aceleași reguli sanitare ca și în magazinele alimentare (mască sanitară, distan-

ță socială de 2 metri, marcată în fața locului special amenajat).

Pentru credincioșii vârstnici și bolnavi, „Paștile“ vor fi distribuite la domiciliu de către voluntari, vineri și sâmbătă sau în prima zi de Paști. Voluntarii vor purta mască și mănuși de protecție, precum și ecuson nominal, semnat și ștampilat de către fiecare parohie.

Pentru a nu fi întreruptă tradiția începută în anul 2009, privind aducerea Sfintei Lumini de la Ierusalim, mai ales în această perioadă în care speranța și lumina trebuie aduse în sufletele oamenilor greu încercați de izolare sau de boală, Sfânta Lumină va fi adusă de la Ierusalim, sâmbătă, 18 aprilie 2020, spre seară și va fi distribuită delegațiilor eparhiilor la Aeroportul Internațional Otopeni, care vor purta mască și mănuși de protecție și vor respect distanța socială de 2 metri. Centrele eparhiale, prin protopopiate, vor distribui Lumina Sfântă fiecărei parohii. Voluntarii din parohii, purtând mască, mănuși și ecuson, vor primi Sfânta Lumină și o vor distribui doar la casele credincioșilor care o solicită și care o așteaptă numai în fața locuinței, având în mână o candelă sau o lumânare.

Rânduielile liturgice și tipiconale nu se modifică în această perioadă în care slujbele se săvârșesc doar de către slujitorii bisericești, fără participarea fizică a credincioșilor mireni. Astfel, în Vinerea Mare (17 aprilie 2020), seara, după slujba Prohodului Domnului, biserica va fi înconjurată o singură dată de către slujitorii bisericești prezenți, dar fără participarea credincioșilor mireni.

De asemenea, slujba Învierii Domnului, la care anul acesta nu participă credincioși mireni, va începe, potrivit tipicului, în afara lăcașului de cult, la ora 00.00 din noapte, deoarece Învierea lui Hristos este temelia învierii tuturor oamenilor. În acest sens, imediat după chemarea *Veniți de primiți lumină!* și cântarea *Învierea Ta, Hristoase, Mântuitorule*, se va citi Sfânta Evanghelie, se rostește binecuvântarea „*Slavă Sinteii...*”, după care clericii vor cânta de trei ori troparul *Hristos a înviat!*, se va cădi spre cele patru puncte cardinale și se va rosti ectenia mare, apoi toți clericii vor intra în biserică, pentru continuarea Canonului Învierii și pentru săvârșirea Sfintei Liturghii.

La ora 00.00 din noapte, în timp ce clopotele răsună la toate bisericile unde se săvârșește slujba Învierii, credincioșii mireni, având candelile aprinse, pot ieși la ferestre și balcoane sau în curțile caselor lor, adresându-se unul către altul, de la distanța de 2 m, cu salutul pascal *Hristos a înviat!* și răspunsul *Adevărat a înviat!*, fără a deranja pe alți vecini care nu doresc să participe la această sărbătoare.

În prima zi de Paști, începând cu ora 6.00 dimineața, voluntarii din parohii vor putea oferi credincioșilor vârstnici și bolnavi „Paștile”, precum și pachete cu daruri alimentare de Paști (ouă, cozonac, dulciuri etc.).

Tot în prima zi de Paști, slujba Vecerniei sau „A doua Înviere”, se săvârșește în biserici, începând cu ora 12.00, dar fără participarea credincioșilor mireni.

Prezentele *Îndrumări* completează recomandările Cancelariei Sfântului Sinod din 22 martie 2020 intitulate *Noi măsuri privind slujbele și activitățile sociale bisericesti*.

Orice act de indisciplină a clericilor (ierarhi, preoți și diaconi) sau a credincioșilor mireni afectează negativ imaginea Bisericii în societate, deoarece, în timpul stării de urgență, toți avem obligația de a respecta dispozițiile autorităților de stat, în caz contrar, vom suporta sancțiunile prevăzute de lege.

Să ne rugăm lui Dumnezeu, Maicii Domnului și tuturor sfinților ca starea aceasta de grea încercare cauzată de pandemia actuală să înceteze cât mai curând!

Cancelaria Sfântului Sinod

Miercuri, 8 aprilie 2020

I.
**„SĂ NE LUMINĂM
CU PRĂZNUIREA“**

EVANGHELIA ÎNVIERII

(Matei XXVIII, 1-16)

În vremea aceea, după ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua cea dintâi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul. Și iată s-a făcut cutremur mare, căci îngerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a prăvălit piatra de la ușă și ședea deasupra ei. Și înfățișarea lui era luminoasă ca fulgerul și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada. De frica lui s-au cutremurat cei care păzeau și s-au făcut ca morți. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, căci știu că pe Iisus Cel răstignit căutați. Nu este aici, căci S-a sculat, precum a zis. Veniți de vedeți locul, unde a zăcut Domnul. Duceți-vă degrab și spuneți ucenicilor Săi că s-a sculat din morți și va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată, v-am spus vouă. Iar ele au plecat în grabă de la mormânt, și cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească pe ucenicii Săi. Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat și le-a zis: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat. Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei să meargă în Galileea și acolo

Mă vor vedea. Iar când se duceau ele, iată unii din strajă, venind în cetate, au vestit arhierilor toate cele întâmplate. Atunci ei, adunându-se împreună cu bătrânii și ținând sfat, au dat bani mulți ostașilor, zicând: Spuneți că ucenicii Lui, venind noaptea, L-au furat pe când noi dormeam. Și dacă se va auzi aceasta la dregător, noi îl vom îndupleca și pe voi fără grijă vă vom face. Iar ei luând banii, au făcut precum au fost învățați. Și s-a răspândit vorba aceasta între iudei până în ziua de astăzi.

CANONUL ÎNVIERII

(fragmente)

Ziaua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Hristos a înviat din morți!

Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că Hristos S-a sculat, Bucuria cea veșnică.

Hristos a înviat din morți!

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Hristos a înviat din morți!

Acum toate s-au umplut de lumină; și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Hristos a înviat din morți!

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul

cel purtător de lumină, grăind cu mare glas: „Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, Cel Atotputernic!”

Hristos a înviat din morți!

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă, frumos, Soarele dreptății.

Hristos a înviat din morți!

Să ne sculăm dis-de-diminează și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Hristos a înviat din morți!

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un Miel; și să prăznuim, împreună cu cetele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare.

Hristos a înviat din morți!

Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Hristos a înviat din morți!

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine însuși de voie aducându-Te Tatălui, ai sculat pe Adam cu tot neamul înviind din mormânt.

Hristos a înviat din morți!

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri, și preaslăvit.

Hristos a înviat din morți!

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieții veșnice; și săltând, laudăm pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților, și preaslăvit.

Hristos a înviat din morți!

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, în care binecuvântam pe Hristos în veci.

Hristos a înviat din morți!

Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, laudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci.

Hristos a înviat din morți!

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu lăminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Hristos a înviat din morți!

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Săltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Hristos a înviat din morți!

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde, credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Hristos a înviat din morți!

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu. Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua ce neînserată a Împărăției Tale.

**CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ
AL CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELUI
NOSTRU IOAN GURĂ DE AUR,
ARHIEPISCOPUL
CONSTANTINOPOLULUI,
ÎN SFÂNTA ȘI LUMINATA ZI
A SLĂVITEI ȘI MÂNTUITOAREI
ÎNVIERI A LUI HRISTOS,
DUMNEZEUL NOSTRU**

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din

pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și acelaia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru; și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia, a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos: amărātu-s-a că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința?

Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavoli. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

ÎNVIEREA DOMNULUI – IZVORUL SĂNĂTĂȚII NOASTRE

„Nu vă temeți”, „Bucurați-vă”, de Învierea Domnului!
(Matei XXVIII, 5; 9; 10)

Învierea Mântuitorului este Taina vieții veșnice mai puternică decât moartea, pentru că El, cu propria moarte, pe care a „gustat-o” în Sfântul Său Trup, a biruit-o, a omorât-o, a nimicit-o.

Aceasta nu este doar o afirmație din învățătura noastră de credință, ci este o mărturisire a ei, precum ne încredințează și ne adeverește Sfântul Apostol Pavel: „Iar dacă Hristos n-a înviat, *zadarnică este credința voastră*, sunteți încă în păcatele voastre; (...) iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii. *Dar acum Hristos a înviat din morți*, fiind începătură celor adormiți; (...) căci precum în Adam toți mor, *așa și în Hristos toți vor învia*” (I Corinteni XV, 17; 19; 20; 22).

Așadar, cu toată Biserica dreptmăritoare, noi, creștinii, credincioși marelui Adevăr al vieții veșnice,

* Cuvânt pastoral la praznicul Învierii Domnului, 2020.

prăznuim, duhovnicește, de Paști, cu bucurie, cu speranță, în comuniune, în solidaritate și luminoși, „omorârea morții, sfărâmarea iadului și învierea altei vieți veșnice”¹.

Mai mult, prin moartea și Învierea Sa, Mântuitorul l-a ridicat din stricăciune pe strămoșul neamului omenesc, Adam, precum arată vechea cântare pascală: „*Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire*”².

Sfântul Ioan Gură de Aur preamărește puterea Învierii în Trupul Domnului, arătându-ne lămurit și convingător nimicirea morții și a puterii ei asupra noastră, a celor muritori. Comentând cunoscutul text al Sfântului Apostol Pavel din Epistola I către Corinteni: „*Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?*” (I Corinteni XV, 55), el exclamă cu tărie: „**Te-ai dus, te-ai prăpădit, ai pierit cu totul și degeaba ai mai făcut toate cele dinainte. Căci nu numai că i-a luat armele ce le avea (moartea), nu numai că a biruit-o, ci încă a și nimicit-o și a adus-o la aceea că nu mai înseamnă nimic**”³.

Una este o biruință într-o bătălie crâncenă, cu adversarul, cu toată înzestrarea și tactica sa și cu totul alta

1. Stihiră în Cântarea a 7-a din CANONUL ÎNVIERII, în: *Slujba Învierii*, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2010, p. 37.

2. Luminânda Sfintei Învieri, în: *Slujba Învierii*, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2010, p. 41.

3. Sf. IOAN GURĂ DE AUR, *Comentariile sau tâlcuirile Epistolei întâi către Corinteni*, Omilia XLII, Editura Trinitas, Iași, 2007, pp. 455-456.

este distrugerea totală a armatei și a dotării acestuia. De aceea, Învierea Domnului nu este numai cea mai mare sărbătoare a sărbătorilor, ci este biruința Mântuitorului Hristos asupra dușmanului celui din urmă, moartea. De frica și de puterea ei au fost legați toți urmașii lui Adam. Din suferința cauzată de moarte ne-a slobozit Domnul, prin Învierea Sa: „*Cel ce crede în Mine, viu va fi, de va și muri*” (Ioan XI, 25). Această convingere a pătruns în credința noastră din generație în generație, bucurându-ne că „iadul s-a golit” și „viața stăpânește”. Concret, noi mărturisim, între Sfintele Paști și Înălțarea Domnului, domnia luminii Vieții, aprinsă în „candela” inimilor, în sufletele și-n manifestările noastre. Așa înțelegem mai profund, mai adevărat, cum astăzi prăznuim, în bucurie duhovnicească, Lumina vieții veșnice, pe Hristos Domnul, care este începătură sau pârgă a propriei noastre învieri, precum ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur: „*Murind pentru păcatele noastre, El S-a sculat din morți, că este pârgă (începătură) a celor adormiți. Căci pârga cui ar putea fi pârgă, dacă nu a celor sculați din morți? Pentru ce a mai luat trup omenesc, dacă nu urma a învia acel trup?*”⁴

Atunci, dacă trupul nostru, duhovnicește, este tainic parte din Trupul Domnului înviat, „*apoi negreșit că și trupul (nostru) va urma Capului*”, care este Hristos⁵.

4. SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Comentariile sau tâlcuirile Epistolei întâi către Corinteni*, Omilia XXXIX..., p. 419.

5. SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Comentariile sau tâlcuirile Epistolei întâi către Corinteni*, Omilia XVII..., p. 174.

Aceste înțelesuri sfinte și folositoare nouă, tuturor, au valoare de medicament puternic și vindecător de frica morții, în care eram ținuți (Evrei II, 15), pentru întărirea în credință și, mai ales, pentru luminarea din întunericul încercărilor recente, cauzate de suferința unei boli aducătoare uneori, din nefericire, chiar de moarte, în timpul și în spațiul răscumpărat de Hristos prin Învierea Sa.

Totuși, prin credință puternică și întăriți de Domnul înviat din morți, ne adunăm puterile și ne manifestăm bucuria, știind că moartea este o trecere dintr-o etapă a vieții noastre către cea eternă.

Cât suntem în trup, frica de boală și de moarte se manifestă totuși mai cu seamă în încercările la care suntem cu toții supuși. De aceasta n-au fost scutiți nici Sfinții Apostoli și nici puținele persoane credincioase care L-au urmat pe Domnul până la Cruce și la așezarea în mormânt. Piatra grea de pe ușa mormântului le-a apăsut puternic sufletele... De asemenea, teama de necunoscut a închis, chiar dincolo de ușile încuiate, sufletele Sfinților Apostoli: „...și ușile fiind încuiate unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: «Pace vouă!»” (Ioan XX, 19). La rândul lor, purtătoarele de aromate, Maria Magdalena și cealaltă Marie, venind la mormânt, au trăit frica mare a cutremurului, când au văzut pe îngerul Domnului coborând din Cer, care le-a zis „Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; ci s-a sculat precum a zis” (Matei XXVIII, 5-6).

Însuși Domnul, pe când mergeau ele, le-a întâmpinat, zicându-le **„Bucurați-vă!”**, iar ele l-au cuprins picioarele Lui și **„I S-au închinat”** (Matei XXVIII, 9), Domnul confirmând chemarea îngerului: **„Nu vă temeți”** (Matei XXVIII, 10).

Și nouă ne actualizează bucuria, la Înviere în **Anul Domnului 2020** Hristos-Domnul, în Evanghelia Sa, în care este prezentă Persoana Sa, în chip viu, dar și lucrarea unei minunate mutații pentru sufletele noastre: **de la teamă la starea de pace lăuntrică, de încredințare a biruinței morții și de proclamare a puterii vindecătoare a vieții. Învierea este, așadar, început al trecerii de la teama de moarte, fie ea cauzată în zilele noastre și de un virus necunoscut, la bucuria vieții cea fără de sfârșit, căci „fie de trăim, fie de murim, ai Domnului suntem!”** (Romani XIV, 8).

Aceste realități trăite de noi toți în comuniune, mari mulțimi cu făcliile în mâini la Înviere, anul acesta ne găsesc tot uniți, dar de la o necesară și pasageră distanță fizică, unii de alții, slujitorii, în biserici, iar dumneavoastră, frați și surori, în casele personale. Și această stare este relatată la Înviere de Sfântul Ioan Evanghelistul. El ne prezintă prima întâlnire, față către față, a Domnului Slavei, Iisus Hristos, în dimineața Învierii, cu Sfânta Mironosiță Maria Magdalena, totuși, la o oarecare distanță. Emoționată, printre lacrimi, ea l-a confundat pe Domnul cu un grădinar. Grădinarul Raiului, Iisus Hristos, arată lumina Vieții Veșnice. Maria nu avea de unde să știe, însă, că și ea va fi o lucrătoare în Grădina Învierii! Domnul a strigat-o pe nume: **„Marie!”**, și a în-

trebat-o de ce plângea? Evident, ea Îl plângea pe Domnul! Dar El, înviat din morți n-a mai îngăduit plânsul, deoarece plânsul este posibil doar în durerea pentru moartea disperată, fără credința în Hristos. Prin Învierea Domnului, moartea este nimicită, viața stăpânește, iar raporturile dintre fiii Învierii sunt și ele luminoase și pline de pacea și bucuria vieții. Maria, de bucurie la întâlnirea cu Domnul Înviat, cu ardoare a dorit să se apropie de El. Însă Domnul a oprit-o, întrucât El a spus: „*Încă nu m-am suit la Tatăl Meu*”. A oprit-o, „*nu te atinge de Mine!*” (Ioan XX, 17-18). Nu era un refuz al Domnului, ci chemare la o pregătire aparte a Mariei, la așteptarea puterii duhovnicești a harului Sfântului Duh, Cel ce este „pretutindenea” și vine să se sălășluiească „întru noi”.

Aparenta interdicție a apropierii noastre umane de Sfintele Paști, acum, **este tot o chemare protectoare a vieții la o înțelegere mai profundă a comunicării tainice, sufletești, cu Hristos Domnul, pentru a ne pregăti unii dintre noi și de invitarea Sa, în casa sufletului, prin Sfânta Taină a Împărtășaniei. Ceilalți ne mulțumim de primirea luminii Sale și prezența Sa duhovnicească în inimile noastre! Este o mutație de la apropierea fizică la cea duhovnicească!**

Înțelegem, fraților și surorilor, mai ales astăzi, la Sfintele Paști, că acest mesaj tainic, pe care ni-l trimite acasă Sfânta noastră Biserică, din iubire sinceră față de fiii și fiicele ei, din prelungirea darului Învierii Mântuitorului în starea de epidemie, este o încercare, cu siguranță trecătoare, dar reală și contagioasă. A nu ne

atinge fizic unii cu alții, precum ne spun cu temei medicii trupului este o măsură dureroasă, pe moment, nemaîntâlnită la noi în ultimul secol, și nici în lume! Izolarea aceasta doar trupească, temporară, pentru protecția noastră, a fost convertită însă înțelept, duhovnicește, într-o apropiere spirituală mai profundă, în cadrul familiilor reunite prin rugăciuni, lecturi spirituale ori culturale, ziditoare de speranță și luminoase în fața atâtor îngrijorări, firești și înspăimântări trecătoare.

Atât cât a fost posibil, respectând normele stabilite de cei îndreptățiți să vegheze la sănătatea noastră, preoții au urmat calea unei medicini de suflet. La chemarea Domnului, a Bisericii și a credincioșilor noștri, am reușit nu numai să depășim apropierea fizică și să ne unim, atât cât a fost posibil, și prin mijloacele ce ne stau la îndemână, de la suflet la suflet și, poate, am unit, prin milostivirea lui Dumnezeu, rugăciunea cu filantropia, din dorința sinceră de a nu face și noi, creștinii, ziduri artificiale între păstorii duhovnicești și fiii sufletești.

Astfel, în locul bisericilor pline de credincioși și a mulțimilor primitoare de lumină pascală, **contemplăm duhovnicește lumina din sufletele devenite „candle” luminoase, iar casele dumneavoastră le vedem luminate ca pe niște biserici!**

Nu găsim suficiente cuvinte, iubiților, pentru a exprima pe deplin valoarea și binefacerea comunicării în cele sacre și-n cele profilactice concrete, a îndemnurilor la faptele iubirii milostive, pe timp de epidemie, în primul rând, grație Radioului și Televiziunii Trinitas și

cotidianului „Ziarul Lumina” ale Patriarhiei Române. Zilnic, 24 din 24 de ore, repet, în timp de izolare și pentru producătorii emisiunilor religioase, suntem invitați la comuniune, la apropiere!

De Duhul Sfânt a fost inspirat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, când, deodată cu întronizarea Sa în Catedrala Patriarhală, a inițiat programul de comunicare, pe verticală cu Dumnezeu și pe orizontală cu noi, toți creștinii. Prin credință, prin slujire liturgică și prin faptă milostivă, de la suflet la suflet, de la frate la frate și de la Altarul lui Hristos la „altarul” aproapelui, pentru toți românii din țară și din lume, aceste realități **ne unesc și ne întăresc!**

Comunicarea aducătoare de comuniune, sub inspirația și harul Preasfintei Treimi și lucrarea ce se naște din cuvântul sfânt, întreținute de „apostolii” lui Hristos, slujitori și credincioși, „de la vlădică până la opincă”, devin astăzi o convertire miraculoasă a „**virtualului**” la **virtute!** Cu Hristos, prin credincioși, din Biserică, în casele creștinilor și-n sufletele lor! De nenumărate ori ne-au deschis brațele iubitoare spre autentică menire a noastră, filantropia. **Aceasta este măsura credinței noastre, filantropia!**

Cum am putea, astăzi, mulțumi, din inimă, tuturor slujitorilor Sfintelor Altare, de la mănăstirile și parohiile din eparhia noastră, pentru smerenia rugăciunii tăcute ori singulare, dătătoare de tainica unire cu credincioșii, nevoiți să rămână la casele lor? **Lucrarea liturgică n-a fost oprită, cu toate că și preoții sunt și ei oameni! Au biruit cu Hristos și din iubire sinceră față de popor!**

Asemenea dumneavoastră, credincioșii v-ați unit cu noi, real și tainic, în rugăciuni, iar tehnologia modernă a devenit „far luminos” al pacificării de la distanță, printr-o mare apropiere sufletească! „Podul” filantropic de fapte izvorât din iubire n-a fost slăbit tot Postul Mare. Oameni de presă, voluntari, autorități, toți au săvârșit cu o mare disponibilitate „liturghia fratelui”, ajutorarea celui izolat trupest, recuperat și el prin semnele iubirii milostive și generoase. Preoții, doctori ai sufletelor, s-au unit firesc în slujirea pentru sănătatea poporului, cu eroii autentici ai salvării din epidemie, medicii, asistenții medicali și atâtea donatori și voluntari ai sănătății, „îngerii” vestitori ai vieții mai puternice decât frica de moarte, de boală și de izolare temporară, care, sperăm, să fie cât mai scurtă.

Trecem, cu toții, de Sfintele Paști, de la teama justificată medical, dar nu și spiritual, deoarece puterea credinței în Învierea Mântuitorului ne aduce și „medicamentul” curajului de a ne purta crucea, acum luminată și dăruitoare de bucurie, „căci, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea!”

Cât de mult doresc din inimă să vă rog, în Sfânta Zi de Înviere, iubiții mei frați, **slujitori și dragi credincioși și credincioase**, „să ne luminăm cu prăznuirea”! Real, autentic! Să-L chemăm pe Mântuitorul să ne cerceteze de Sus, cu puterea Sa cerească, sufletele, inimile, viața și casa!

Învie, Doamne, în noi și între noi, aici și pretutindeni, în lumea aceasta oarecum tristă și cu oameni izolați fizic în casele lor, darul sfânt al vieții, de sănă-

tate! Aceste scumpe valori, viața și sănătatea, sunt comori și tezaure sigure și nepieritoare! Omul sănătos este omul Învierii, al vieții tihnite și liniștite.

Dăruiește-ne, Mântuitorule, sănătate sufletească și mare grijă, clipă de clipă, cu responsabilitate sporită, pentru sănătatea trupească a tuturor, urmând toate sfaturile cerute de cei rânduiești! Scurtează, Doamne, timpul epidemiei!

Să fiți sănătoși! Să fiți buni! Să fiți iertători și milostivi!

Vă rog și iar vă rog, dați-ne cele mai mari daruri de Sfintele Paști: știri despre sănătatea dumneavoastră, a tuturor creștinilor de la Dunărea de Jos, din România, și din întreaga lume!

Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!

II.
SĂ NE RUGĂM
PENTRU SĂNĂTATE

„Cinstește pe doctor cu cinstea ce i se cuvine, că și pe el l-a făcut Domnul. Că de la Cel Preaînalt este leacul și de la rege va lua dar. Știința doctorului va înălța capul lui și înaintea celor mari va fi minunat. Domnul a zidit din pământ leacurile, și omul înțelept nu se va scârbi de ele. Au nu din lemn s-a îndulcit apa, ca să se cunoască puterea Lui? Și El a dat oamenilor știință, ca să Se mărească întru leacurile Sale cele minunate. Cu acestea tămăduiește și ridică durerea; spițerul cu acestea va face alifiile. Nu este sfârșit lucrurilor Domnului și pace de la El este peste fața pământului. Fiule! În boala ta nu fi nebăgător de seamă; ci te roagă Domnului și El te va tămădui. Depărtează păcatul și întinde mâinile spre faptele drepte și de tot păcatul curățește inima ta. Dă miros cu bună mireasmă și pomenire de făină de grâu și junghie jertfe grase, pe cât te ajută puterile. Și doctorului dă-i loc că și pe el l-a făcut Domnul și să nu se depărteze de la tine, că și de el ai trebuință. Că este vreme când și în mâinile lui este miros de bună mireasmă. Că și el se va ruga Domnului, ca să dea odihnă și sănătate spre viață”.

*(Înțelepciunea lui Isus, fiul lui Sirah
XXXVIII, 1-14)*

**PERICOPE EVANGHELICE
CARE CUPRIND
VINDECĂRI DE BOLNAVI
ȘI ÎNVIERI DIN MORȚI,
SĂVÂRȘITE DE MÂNTUITORUL
IISUS HRISTOS**

**VINDECAREA SLUGII SUTAȘULUI
(Matei VIII, 5-13)**

Pe când intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinuindu-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: la ni-meni, în Israel, n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor. Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul

cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

VINDECAREA SOACREI LUI PETRU

(Matei VIII, 14-23)

Si venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând, cuprinsă de friguri. Și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile, iar ea s-a sculat și Îi slujea Lui. Făcându-se seară, au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile numai prin cuvânt și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia prorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-Și plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Și, intrând El în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.

**VINDECAREA
CELOR DOI DEMONIZAȚII
DIN ȚINUTUL GADARENILOR
(Matei VIII, 28-34)**

Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și iată, au început să strige și să zică: Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații. Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor.

**CHEMAREA VAMEȘULUI MATEI
(Matei IX, 9-13)**

În vremea aceea, trecând, Iisus a văzut pe un om care ședea la vamă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Deci, ridicându-se, a mers după El. Iar, pe când ședea Iisus la masă, în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă

împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și, văzând, fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Iar Iisus auzind, a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință.

**VINDECAREA
A DOI ORBI ȘI A UNUI MUT,
ÎN CAPERNAUM
(Matei IX, 27-35)**

Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

CHEMAREA ȘI TRIMITEREA APOSTOLILOR LA PROPOVĂDUIRE

(Matei X, 1; 5-8)

Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

VINDECAREA FIICEI FEMEII CANAANENCE

(Matei XV, 21-28)

În vremea aceea, a venit Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului. Și, iată, o femeie cananeeancă din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de diavol. Iisus însă nu i-a răspuns niciun cuvânt; dar apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Dă-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele

pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

VINDECAREA LUNATICULUI

(Matei XVII, 14-21)

Și mergând ei spre mulțime, s-a apropiat de El un om, căzându-l în genunchi și zicând: Doamne, miluiește pe fiul meu că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am dus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post.

VINDECAREA SLĂBĂNOGULUI DIN CAPERNAUM (Marcu II, 1-12)

Si intrând iarăși în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era loc, nici înaintea ușii, și le grăia lor cuvântul. Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru inși. Și neputând ei, din pricina mulțimii, să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au lăsat în jos patul în care zăcea slăbănogul. Și văzând Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu? Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.

VINDECAREA UNUI ORB ÎN BETSAIDA (Marcu VIII, 22-26)

Si au venit la Betsaida. Și au adus la El un orb și l-au rugat să se atingă de el. Și luând pe orb de mână, l-a scos afară din sat și, scuipând în ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva. Și el, ridicându-și ochii a zis: zăresc oamenii; îi văd ca pe niște copaci umblând. După aceea a pus iarăși mâinile pe ochii lui și el a văzut bine și s-a îndreptat, căci vedea toate lămurit. Și l-a trimis la casa sa, zicându-i: Să nu intri în sat, nici să spui cuiva din sat.

VINDECAREA ORBULUI BARTIMEU (Marcu X, 46-51)

Si au venit în Ierihon. Și ieșind din Ierihon, El și ucenicii Lui și mulțime mare, Bartimeu, orbul, fiul lui Timeu, ședea pe marginea drumului. Și, auzind că este Iisus Nazarineanul, a început să strige și să zică: Iisuse, Fiul lui Favid, miluiește-mă! Și mulți îl certau ca să tacă, el însă cu mult mai tare striga: Fiule al lui David, miluiește-mă! Și Iisus, oprindu-se, a zis: Chemați-l! Și l-au chemat pe orb, zicându-i: Îndrăznește, scoală-te! Te cheamă! Iar orbul, lepădând haina de pe el, a sărit în picioare și a venit la Iisus. Și l-a întrebat Iisus, zicându-i: Ce voiești să-ți fac? Iar orbul i-a răspuns: Învățătorule, să văd iarăși. Iar Iisus

i-a zis: Mergi, credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și urma lui Iisus pe cale.

VINDECAREA UNUI LEPROS

(Luca V, 12-15)

Și pe când erau într-una din cetăți, iată un om plin de lepră; văzând pe Iisus, a căzut cu fața la pământ și I s-a rugat, zicând: Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești. Și întinzând El mâna, S-a atins de lepros, zicând: Voiesc, fii curățat! Și îndată s-a dus lepra de pe el. Iar Iisus i-a poruncit să nu spună nimănui, ci, mergând, arată-te preotului și, pentru curățirea ta, du jertfă, precum a orânduit Moise, spre mărturie lor. Dar și mai mult străbătea vorba despre El și mulțimi multe se adunau, ca să asculte și să se vindece de bolile lor.

VINDECAREA UNUI OM CU MÂNA USCATĂ

(Luca VI, 6-10)

Iar în altă sâmbătă, a intrat El în sinagogă și în-văța. Și era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată. Dar cărturarii și fariseii Îl pândeau de-l va vindeca sâmbăta, ca să-I găsească vină. Însă El știa gândurile lor și a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te și stai la mijloc. El s-a sculat și a stat. Atunci

Iisus a zis către ei: Vă întreb pe voi, ce se cade sâmbăta: a face bine sau a face rău? A scăpa un suflet sau a-l pierde? Și privind împrejur pe toți aceștia, i-a zis: Întinde mâna ta. Iar el a făcut așa și mâna lui s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă. Ei însă s-au umplut de mânie și vorbeau unii cu alții ce să facă cu Iisus.

ÎNVIEREA TÂNĂRULUI DIN NAIN

(Luca VII, 11-16)

Și după aceea, S-a dus într-o cetate numită Nain și cu El împreună mergeau ucenicii Lui și multă mulțime. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, și mulțime mare din cetate era cu ea. Și, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge! Și apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Proroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.

VINDECAREA DEMONIZATULUI DIN ȚINUTUL GHERGHESENILOR

(Luca VIII, 26-39)

Si au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileii. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și L-rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat. Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la

ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii Îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând: „Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu“. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.

**VINDECAREA FEMEII BOLNAVE
DE DOISPREZECE ANI.
ÎNVIEREA FIICEI LUI IAIR
(Luca VIII, 41-56)**

Si iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa Lui, căci avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și, pe când se ducea El, mulțimile Îl împresurau. Și o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei, și de nici unul nu putuse să fie vindecată, apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El, au zis: Învățătorule, mulțimile Te împulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Și, femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din

ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace. Și încă vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Și venind în casă n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

PILDA SAMARINEANULUI MILOSTIV (Luca X, 25-37)

Un învățător de lege s-a ridicat ispitindu-L și zicându-I: Învățătorule, ce să fac să moștenez viața cea veșnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Atunci Iisus i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta

și vei fi viu. Dar el, vrând să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare, un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă, și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin; apoi, punându-l pe asinul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, la plecare, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, când mă voi întoarce, eu îți voi da înapoi. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Atunci Iisus i-a zis: Mergi de fă și tu asemenea.

VINDECAREA FEMEII GÂRBOVE

(Luca XIII, 10-13)

Si învăța Iisus într-una din sinagogi, sâmbăta. Și iată, o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum. Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, ești dezlegată de neputința ta. Și și-a pus mâinile asupra ei și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.

VINDECAREA CELOR ZECE LEPROȘI (Luca XVII, 12-19)

Intrând Iisus într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe, și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi! Și văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit de lepră. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Și acela era samarinean. Și răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.

VINDECAREA SLĂBĂNOGULUI (Ioan V, 1-15)

După acestea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care pe evreiește se numește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era ținut. Și era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l

pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos? Bolnavul l-a răspuns: Doamne, nu am om, care să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă. Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău. Atunci omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.

VINDECAREA ORBULUI DIN NAȘTERE

(Ioan IX, 1-38)

Si trecând Iisus, a văzut un om orb din naștere. Și ucenicii Lui l-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuît; acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuît, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni

nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tină ochii orbului. Și i-a zis: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește: trimis). Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. Deci îi ziceau: Cum ți s-au deschis ochii? Acela a răspuns: Omul care se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei; și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. Zis-au lui: Unde este Acela? Și el a zis: Nu știu. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii. Deci iarăși îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei, și-am spălat și văd. Deci ziceau unii dintre farisei: Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei. Au zis deci orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis că proroc este. Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum? Au răspuns deci părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb. Dar cum vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis

ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă; va vorbi singur despre sine. Acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii pusese rădăcină acum la cale că, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: Este în vârstă; întrebați-l pe el. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul Acesta e păcătos. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că fiind orb, acum văd. Deci i-au zis: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? Le-a răspuns: V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui? Și l-au ocărât și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, iar pe Acesta nu-L știm de unde este. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu n-ar putea să facă nimic. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot, și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. Și a auzit Iisus că l-au dat afară. Și, găsindu-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Și Cel ce vorbește cu tine Acela este. Iar el a zis: Cred, Doamne. Și s-a închinat Lui.

RUGĂCIUNI PENTRU ELIBERAREA DE BOLI

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOANICHIE

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul,
Năcoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime
Sfântă, slavă Ție!

RUGĂCIUNE ÎN VREME DE NECAZURI ȘI NENOROCIRI

Doamne, norii negri ai nenorocirii se grămădesc asupra capului meu și întristările chinuitoare mă îngrozesc. Dar, deși sufăr, nu cârtesc împotriva Ta, Preabunule, căci Tu ești totdeauna sprijinitorul meu și piatra cea neclintită, pe care sunt întemeiate nădejdile mele. Tu cunoști, Dumnezeule, pricinile nenorocirilor și întristărilor mele și îngrijești de viața mea. Cu toate că sufăr, știu că Tu mă iubești și această încredințare mă încurajează. Plin de nădejde în dragostea și bunătatea Ta, nu voiesc să mă biruiască împotrivirile sorții, ci mă voi lupta cu curaj și cred că, având ajutorul Tău, voi ieși biruitor.

Cel ce cârmuiești lumea și viața muritorilor, cârmuiește corabia vieții mele, cea izbită de valurile ispitelor, spre liman liniștit. Înțelepciunea Ta să mă povățuiască pururea în calea binelui și a fericirii. Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Tăi și ale Preacuratei Maicii Tale. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU CEI BOLNAVI ȘI SUFERINZI

Stăpâne, Atotțiitorule, Împărate sfinte, Cel ce pedepsești, dar nu omori, Cel ce întărești pe cei slăbiți și ridici pe cei căzuți, Cel ce ușurezi suferințele oamenilor, rogu-mă Ție, Dumnezeuul nostru, și pe mine robul Tău (N), cel ce pățimesc în boală, cercetează-mă cu mila Ta. Iartă-mi toate greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele din neștiință.

Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare și vindecare îmi dăruiește. Stinge-mi văpaia cea dinlăuntru, potolește-mi durerea și suferința trupească.

Tămăduiește-mă pe mine, robul Tău. Ridică-mă din patul durerii, precum oarecând pe soacra lui Petru și pe slăbănogul cel pe pat adus la Tine, pe care îndată l-ai vindecat. Așa și acum, Milostive Doamne, pe mine cel ce pățimesc, cercetează-mă și vindecare îmi dăruiește, fiindcă singur ești Cel ce ai alinat neputințele și durerile neamului omenesc.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU CEI GRAV BOLNAVI

Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, cu umilință și întru zdrobirea inimii cad înaintea Ta și, suspinând, strig către Tine: vindecă-mi durerea, tămăduiește-mi patimile sufletului și ale trupului meu, ale robului Tău (N) și, ca un bun, iartă-mi toate greșelile cele de voie și cele fără de voie și degrabă mă ridică din patul durerii, rogu-mă Ție, auzi-mă și degrabă mă miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, milostivește-Te și mă miluiește pe mine, robul Tău (N), mult-Milostive. Încetează-mi boala, slăbește-mi toată suferința și toată neputința, potolește-mi durerea și, cu mâna Ta cea tare, precum oarecând pe fiica lui Iair, din patul durerii mă ridică și sănătos mă arată, rogu-mă Ție, auzi-mă și mă miluiește.

Cel ce cu atingerea Ta ai vindecat pe soacra lui Petru, care era aprinsă de friguri, și acum pe mine, robul Tău (N), cel ce sunt în suferință, vindecare îmi dăruiește și sănătos mă arată, cu dinadinsul mă rog Ție, Izvorule al milei și al vindecărilor, auzi-mă și degrabă mă miluiește.

Cel ce ai primit lacrimile lui Iezechia și ale lui Manase și pocăința ninivitenilor și mărturisirea lui David și degrabă i-ai miluit pe ei, și a noastră rugăciune pe care o aducem Ție cu umilință, primește-o, întru tot Bunule Împărate și, ca un îndurat, miluiește-mă pe mine, robul Tău (N), cel ce sufăr și mă chinuiesc. Dăruiește-mi sănătate, cu lacrimi mă rog Ție, Izvorule al vieții și al nemuririi, auzi-mă și degrabă mă miluiește.

Că Tu ești singur sfânt, ajutător puternic și sprijinitor al vieții noastre și pe Tine Te binecuvântăm, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE LA TIMP DE BOALĂ

Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce odinioară la scăldătoarea Vitezda ai vindecat cu puterea Ta pe cel care zăcea de 38 de ani în boală și, întâlnindu-l apoi în templu, i-ai zis: „Iată, te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ție mai rău”; Cel care pe sluga sutașului și pe fiica femeii canaanence, numai prin cuvânt, pentru credința lor, i-ai vindecat, Însuși, întru tot Milostive Stăpâne, dăruiește-mi și mie această putere a credinței, ca să preamăresc puterea și dumnezeirea Ta!

Iartă-mi mie, Bunule Doamne, mulțimea păcatelor mele celor grele, „că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea”. Nu sunt

vrednic să ridic ochii mei spre Tine și să cer îndurarea Ta. Ci, ca un Bun și de oameni Iubitor, milostivește-Te spre nevrednicia mea. Din patul durerii mă ridică și voința mea o întărește, ca să umblu în căile Tale, să împlinesc poruncile Tale și de greșeli să mă feresc.

Că Tu ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeu, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ÎN CAZ DE BOLI MOLIPSITOARE

Întristare și durere ne-au înconjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului ne-au aflat pe noi, Mântuitorule, și umbra morții ne-a acoperit pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și înainte de vreme ne lipsim de viață și nu ne pricepem ce vom face. Numai către Tine, Doctorul sufletelor și al trupurilor, și la adâncul îndurării Tale căzând, cu zdrobire de inimă și cu umilință, strigăm: Izvorule al vieții, miluiește-ne și păzește poporul Tău cel deznădăjduit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ca un Îndurat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Viforul păcatelor acum ne-a ajuns, valurile bolilor acum ne înconjoară, neîncetate dureri ne cufundă, întristări și dureri ne-au aflat pe noi, ticăloșii. Apostoli

ai Domnului, întindeți mână de ajutor, cu rugăciunile voastre!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind loviți, Fecioară, cu dureri grele și neîncetate, toți la tine cădem. Cu acoperământul tău cel puternic, mântuiește-ne pe toți, Preacurată, îndură-te, Maică dumnezeiască, și mântuiește-ne de ciumă și de boala cea cumplită și vindecă-ne durerile, miluitoarea noastră!

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești mai presus decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii, Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiți, dă-ne mângâiere și nouă, celor ce suntem în necazuri, că, afară de tine, altă scăpare și ajutor nu avem. Tu singură ești mijlocitoarea bucuriei noastre și, ca Maica lui Dumnezeu și maica milostivirii, stând înaintea Prestolului Preasfintei Treimi, poți să ne ajuți nouă, că nimeni dintre cei ce se roagă ție cu credință nu rămâne rușinat.

Auzi-ne și acum, în ziua necazului nostru, pe noi, cei ce cădem înaintea icoanei tale și cu lacrimi ne rugăm ție. Alungă de la noi toate necazurile și nevoile ce vin asupra noastră întru această vremelnică viață și, prin atotputernica ta mijlocire, nu ne lipsi pe noi

nici de veșnica și nesfârșita bucurie întru Împărăția Fiului tău și Dumnezeuului nostru. Amin.

**A DOUA RUGĂCIUNE
CĂTRE PREASFÂNTA
NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU**

Împărăteasa mea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea străinilor și ajutătoarea săracilor, bucuria celor mângâiați, acoperirea celor necăjiți, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folosi-toare grabnică, nici altă mângâietoare bună, afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

**A TREIA RUGĂCIUNE
CĂTRE PREASFÂNTA
NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU**

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțu-miri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca una ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să-ți cântăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

**RUGĂCIUNE
CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER,
PĂZITORUL VIEȚII NOASTRE**

Îngere al lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și acoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeuul meu; și te roagă pentru mine, păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor Sfinților. Amin.

**RUGĂCIUNE
CĂTRE SFÂNTUL MARE MUCENIC
ȘI TĂMĂDUITOR PANTELIMON**

Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimon, ție îți aducem durerile noastre de multe feluri, și tu, fără întârziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre Care ne ești mijlocitor, auzind suspine înăbușite în noapte, în zi, în pat de suferință, în călătorii, fii celor ce se roagă ție după nevoile fiecăruia: celor neliniștiți – liniștitor, celor asupriți – apărător, celor în primejdii – izbăvitor, celor învăluiți în păcate – iertător, rădăciților – îndrumător, bolnavilor – deplin vindecător, orfanilor – tată, văduvelor – părinte, soților – întăritor în căsnicie, celor porniți cu răutate

– îmblânzitor, și ne întărește în fața necazurilor, căci suntem slabi și istoviți, sfinte, și astfel, cu puterea ta, descătușați de amărăciunile noastre, să petrecem în mulțumire, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

**RUGĂCIUNE
CĂTRE SFINȚII MUCENICI
ȘI DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI
COSMA ȘI DAMIAN**

Slăviților făcători de minuni și Doctori fără de arginți, Cosma și Damian! Iubindu-L pe Hristos Dumnezeu din tinerețile voastre, nu numai meșteșugul doctorilor ați învățat, ci mai ales har neîmputinat al tămăduirii tuturor bolilor ați primit de la Dumnezeu. Pentru aceasta, și pe noi, care cădem înaintea cinstitei icoanei voastre, degrabă auziți-ne. Pe copiii care cer ajutorul vostru la învățătură povățuiți-i cu rugăciunile voastre, ca, râvnind viețuirii voastre, să afle nu numai cele pământești, ci mai ales să sporească în cucernicie și în credința cea dreaptă.

Celor ce zac de boală și s-au deznădăduit de ajutorul omenesc, dar aleargă la voi cu credință fierbinte și rugăciune osârdnică, tămăduire dăruți-le cu cercetarea voastră cea milostivă și de minuni făcătoare; așijderea și pe cei ce din pricina bolilor grele au căzut în trândăvire, în puținătate de suflet și în cârtire, cu harul cel dat vouă de Dumnezeu întăriți-i în răbdare

și îndrumați-i ca să priceapă sfânta și desăvârșita voie a lui Dumnezeu în ce ne privește și să se facă părtași ai harului mântuitor al lui Dumnezeu.

Pe toți cei ce aleargă la voi cu osârdie ocrotiți-i de bolile cele crunte, și apărați-i de moartea năprasnică, și cu puternica voastră mijlocire înaintea lui Dumnezeu păziți-i neclintiți în dreapta-credință și ajutați-i în sporirea duhovnicească, ca împreună cu voi să se învrednicească în veacul ce va să vină a lăuda și a slăvi numele cel preasfânt și de mare cuviință al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL MĂRTURISITOR IOAN RUSUL

Bucurându-mă de dumnezeiasca mărire la care te-ai înălțat, o, Sfinte Ioane, îndrăznesc să alerg la ajutorul tău pentru tămăduire. Știu, Sfinte, că încercările vin din rânduiala lui Dumnezeu. Știu că prin boala trupului, sufletul se curățește și că răbdarea este răsplătită de Dumnezeu. Dar, de multe ori, norii negri ai deznădejdiei îmi tulbură mintea și mă depărtează de rugăciune.

De aceea dar, o, Sfinte, găsesc alinare în cugetarea la vindecările tale minunate. Tu ai tămăduit mulțime de copii, spre bucuria părinților lor. Tu ai îndreptat spatele bătrânei gârbove, tu ai dat sănătate femeii bolnave,

spre bucuria copiilor ei. Tu l-ai vindecat pe bărbatul Atanasiei, care s-a uns cu untdelemn din candela ta. Tu ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei și l-ai tămăduit pe doctorul necredincios.

Știind grabnica ta mijlocire, te rog, o, Sfinte Ioane, ia viața mea în mâinile tale și mijlocește, precum știi, mântuirea mea. Dacă voia Domnului este să duc cu răbdare crucea bolii, dă-mi putere și ajută-mă să nu cârtesc din cauza neputințelor. Dar, dacă Bunul Dumnezeu Se va milostivi de mine pentru rugăciunile tale, atunci să mă tămăduiești fără șovăială, noule doctor fără de arginți, ca văzând aceasta, să-ți mulțumesc ție și să-L laud în vecii vecilor pe Doctorul sufletelor și al trupurilor, prin cântarea: Aliluia!

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL CUVIOS MUCENIC EFREM CEL NOU

Primește, Sfinte Părinte Efrem, puțina noastră rugăciune, ne iartă pentru mulțimea neputințelor și neajungerilor noastre, iar durerile, bolile și suferințele ce ne-au cuprins tămăduiește-le cu minunata și grabnic-lucrătoreă ta iubire de oameni. Sporește-ne, dumnezeiescule Părinte, credința și nădejdea întru tine, căci cel care a cunoscut o dată harul milostivirilor tale, s-a îndulcit de dragostea dumnezeiască și nu te mai poate uita. Fă-te nouă tămăduitor, povățuitor, părinte, ocrotitor, frate și prieten de taină,

pune în inimile noastre cuvântul cel de folos și ne învață să-L iubim pe Mântuitorul Hristos măcar cu un strop din noianul dragostei tale dumnezeiești. Dăruiește-ne sănătate sufletului și trupului, ca atât prin slăbiciuni și neputințe, cât și prin bucuria sănătății să aducem slavă și cinstire Preasfintei și de viață Făcătoarei Treimi. Primește-ne, Părinte Efrem, și nu ne trece cu vederea, căci credem cu adevărat că Unul este Dumnezeuul tău și Dumnezeuul nostru – Mântuitorul Iisus Hristos – Căruia I se cuvine slava dimpreună și Părintelui Ceresc și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL IERARH NECTARIE TAUMATURGUL

O, sfinte și întru tot lăudate, mare făcătorule de minuni Nectarie, primește această puțină rugăciune de la noi, nevrednicii robii tăi, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutător preaminunat scăpând și către sfânt chipul icoanei tale privind, cu lacrimi fierbinți ne rugăm ție: vezi, Sfinte, durerile noastre, vezi sărăcia și ticăloșia noastră. Vezi rănilor sufletelor și ale trupurilor noastre. Ne rugăm ție, Sfinte Nectarie, grăbește de ne ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și ne sprijinește pe noi, robii tăi. Ia aminte la suspinele noastre și nu ne trece cu vederea pe noi, ticăloșii și

scârbiții, că știm, Sfinte al lui Dumnezeu, că de ai și pățimit grele prigoniri pentru dragostea lui Hristos, dar prin ele ai aflat dar de la Dumnezeu și astăzi viețuiești luminat în Împărăția cea gătită sfinților, fiindcă ne-am încredințat că și după mutarea ta din viața aceasta trecătoare, cine a năzuit la ajutorul tău și cu credință ți s-a rugat, nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine în ajutor și nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcătorule, și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine, în dureri fiind și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai ușurat suferința?

Minunile și ajutorul tău ne-au făcut și pe noi, ticăloșii și îndurerații, să te chemăm să ne vii în ajutor. Am auzit că trupul tău a rămas nestricăcios, pentru a întări în noi credința în înviere. Am auzit și că, din dragoste pentru poporul credincios, mai apoi L-ai rugat pe Dumnezeu ca binecuvântarea sfințelor tale moaște să se răspândească în toată lumea. Știm, o, alesule ierarh, de mulțimea tămăduirilor pe care le-ai făcut, nou doctor fără de arginți arătându-te. Nu cunoaștem nici suferință și nici durere pe care să nu le poți alina. Nu cunoaștem nicio boală căreia tu să nu îi poți aduce tămăduire, dacă aceasta le este spre mântuirea celor ce se roagă ție. Dar nu numai că ai tămădui bolii despre care doctorii ziceau că nu pot fi tămăduite, ci și pe mulți bolnavi i-ai ajutat să se întărească în credință și în răbdare și să ia plată de la Dumnezeu pentru osteneala lor. Și aceștia, fără să primească tămăduirea trupeză, au primit tămăduirea sufletească și I-au mulțumit Domnului că, prin ghimpele bolii,

au fost aduși de la iubirea acestei lumi, la iubirea celor sfinte, de la calea cea largă a patimilor, la calea cea îngustă a mântuirii.

Aceste minuni ale tale, Sfinte, ne-au făcut și pe noi a crede că, la orice facere de bine, ești gata ajutător și grabnic folositor și sprijin minunat. De aceea suntem încredințați că pe tot cel ce aleargă la tine, cerând cu credință ajutor, nu-l treci cu vederea. Pentru aceasta și noi credem că și acum același ești, Sfinte, precum când i-ai ajutat pe cei care au alergat la tine. Credința noastră este slabă, dar fiind îndurerați și în necazuri, alergăm la tine cu credință și cu lacrimi. În-genunchind, ne rugăm ție, Sfinte Ierarhe Nectarie, ca să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce n-a trecut cu vederea rugăciunile tale cele jertfelnice, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri.

Către Acela roagă-te, ca să fim și noi ajutați și miluiți pentru rugăciunile tale și din pagube și necazuri izbăviți, ca să lăudăm și să binecuvântăm întru tot lăudatul și preaputernicul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL IERARH LUCA AL CRIMEII

Sfinte Ierarh mărturisitor, învățătorule al adevărului și doctore fără de arginți Luca, ție plecăm genunchii sufletului și ai trupului și căzând la cinstitele și tămăduitoarele tale moaște pe tine te rugăm precum fiii pe tatăl lor: auzi-ne pe noi, păcătoșii, cinstite părinte, și du rugăciunea noastră la Milostivul și Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca unul care stai înaintea Lui dimpreună cu sfinții toți.

Credem că ne iubești cu aceeași dragoste cu care ai iubit pe frații tăi când viețuiai în această lume. Meșteșugul doctorilor stăpânind, în multe rânduri cu ajutorul harului suferințele celor bolnavi ai vindecat, iar după cinstita ta adormire, Stăpânul tuturor a arătat moaștele tale izvor de tămăduire: că felurite neputințe se vindecă și putere se dăruiește celor ce cu evlavie le sărută și cer dumnezeiasca ta mijlocire.

Pentru aceasta, ne rugăm cu căldură ție, care ai primit harul tămăduirilor: pe fratele nostru (N) cel bolnav și cumplit înviforat de suferință cercetează-l și vindecă-l de neputința ce-l stăpânește. Cu totul cinstite și preasfinte părinte Luca, nădejde a celor bolnavi, care zac în patul durerii, nu uita de fratele nostru (N) și dăruiește-i vindecare, iar nouă tuturor cele spre bucurie, ca și noi dimpreună cu tine să slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, o, Dumnezeire și o, împărăție, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

RUGĂCIUNE DE UMILINȚĂ

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate câte sunt într-însele, miluiește-mă și mă iartă pe mine, păcătosul și nevrednicul robul Tău.

Doamne, Dumnezeul meu, izbăvește-mă de poftele trupului și de necuratele gânduri.

Doamne, Dumnezeul meu, scoate-mă din cursele diavolului, caută spre mine și mă miluiește, că neputincios sunt cu sufletul și trupul.

Doamne, Tu toate le știi. Tu știi păcatele mele, deci cum știi, rogu-mă de mă izbăvește de ele. Doamne, Dumnezeul meu, dă-mi îngeri buni, care să mă ajute și să mă povățuiască. Doamne, Dumnezeul meu, niciun bine nu am făcut înaintea Ta, ci-mi dă după darul Tău, ca să pun început bun și mă îndreptează la calea mântuirii. Pomeneste, Doamne, tot sufletul creștinesc, cel necăjit și întristat, care cheamă numele Tău cel înfricoșător și sfânt. Pomeneste, Doamne, pe cei ce sunt în pustietăți și prin munți, prin peșteri și în crăpăturile pământului.

Pomeneste, Doamne, pe cei care călătoresc prin văzduh, pe ape și pe pământ și pe cei bolnavi, pe cei ce pătesc și pe cei robiți. Pomeneste, Doamne, și pe părintele meu cel duhovnicesc (N) și pe toți frații cei întru Hristos și rânduiește cele de folos pentru sufletele lor. Pomeneste, Doamne, și pe părinții mei cei trupești (N) și pe frații mei (N) și rânduiește cele spre folos pentru sufletele lor. Pomeneste, Doamne, și pe

cei care ne-au ajutat și ne-au învățat pe noi poruncile Tale.

Pomenește, Doamne, pe cei care ne urăsc și pe cei care ne iubesc pe noi și pe cei care ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Pomenește, Doamne, pe cei care ne-au slujit și care ne slujesc nouă, pentru numele Tău cel sfânt.

Pomenește, Doamne, pe toți cei mai dinainte răposați, părinții și frații noștri, rudeniile și prietenii și tot sufletul creștinesc, și le fă odihnă acolo unde strălucește lumina Feței Tale.

Pomenește-mă, Doamne, și pe mine, ticălosul robul Tău (N), și-mi iartă orice am greșit cu cuvântul, cu fapta și cu gândul, și mă izbăvește de toată neștiința, uitarea, lenevirea și împietrita nesimțire. Doamne, eu ca un om am greșit, iar Tu, ca un Dumnezeu îndurător, mă iartă și mă miluește. Doamne, vezi neputința sufletului meu și-mi trimite darul Tău în ajutorul meu, ca să se proslăvească numele Tău cel sfânt. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie numele meu, al nevrednicului robului Tău în cartea vieții și-mi dăruiește sfârșit bun. Doamne, rouează în inima mea roua darului Tău și mă pomenește, când voi veni întru Împărăția Ta, că binecuvântat ești, în vecii vecilor. Amin.

**CUVINTE PASTORALE
ȘI ÎNDEMNURI
ALE PREAFERICITULUI PĂRINTE
PATRIARH DANIEL**

**CUVÂNT PASTORAL
PENTRU ÎNTĂRIREA ÎN CREDINȚĂ
ȘI ÎN COMUNIUNE EUHARISTICĂ**

Comunicatul Biroului de Presă al Patriarhiei Române din 27 februarie 2020 a apărut în contextul unei mediatizări excesive a epidemiei provocate de Coronavirus (Covid – 19) și al unor sollicitări, din partea unor instituții de stat, ca Biserica să ia măsuri pentru prevenirea răspândirii virusului respectiv și pentru diminuarea temerii populației în fața acestui fenomen.

Din acest motiv, comunicatul respectiv avea în vedere mai ales pe cei care se tem prea mult de îmbolnăvire când sărută sfintele icoane sau când se împărtășesc din același Sfânt Potir euharistic, preotul folosind o linguriță comună.

Această atenție, acordată îndeosebi celor „mai slabi în credință” (cf. *Romani* 14, 1), a produs însă teamă în altă parte, mai precis în rândul unor clerici și credincioși

care consideră că o măsură excepțională și temporară (iconomie), în favoarea celor mai fricoși și mai slabi în credință, se poate transforma într-o nouă regulă liturgică de împărtășire euharistică a tuturor credincioșilor.

Pentru a depăși polarizări și polemici care slăbesc unitatea ortodoxă, trebuie evitate judecățile pripite și trebuie să reafirmăm cu tărie credința ortodoxă că **Sfânta Euharistie nu este și nu poate fi niciodată izvor de îmbolnăvire și de moarte, ci izvor de viață nouă în Hristos, de iertare a păcatelor, de vindecare a sufletului și a trupului.**

De aceea, la strană se cântă în timpul împărtășirii credincioșilor: *„Trupul lui Hristos primiți și din izvorul cel fără de moarte gustați”*.

Prin urmare, **regula împărtășirii clericilor și credincioșilor din același Sfânt Potir rămâne neschimbată, iar preoții vor explica tuturor credincioșilor că această împărtășire nu a fost vreodată, și nici nu va fi pentru cineva și nici pentru ei, un pericol.**

Iar credincioșii care au totuși teamă de a se împărtăși din același Sfânt Potir cu aceeași linguriță, vor cere sfatul preotului duhovnic spre a se întări în credință și a spori în comuniune bisericească.

De asemenea, în cazul sărutării sfintelor icoane, **credincioșii care au o credință vie și puternică nu se tem că se vor îmbolnăvi, ci se bucură de rugăciunea și binecuvântarea Sfinților zugrăviți în icoane.**

Întrucât credința unește libertatea cu iubirea, prin credință se exprimă în mod liber iubirea oamenilor față de Dumnezeu și față de Sfinții Lui.

Din aceste motive, **credincioșii ortodocși sărută sfintele icoane și se împărtășesc din Sfântul Potir în mod liber, nu pentru că ar fi obligați de cineva să facă aceasta.**

Prin urmare, slujitorii Sfintelor Altare vor îndemna pe toți credincioșii să se întărească în credință și să cultive comuniunea euharistică în Biserică, pentru a dobândi mântuirea, prin unirea cu Hristos-Domnul, Izvorul vieții veșnice (cf. *Ioan* 11, 25).

Dorim tuturor slujitorilor Sfintelor Altare și tuturor credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române sănătate și mântuire, precum și mult ajutor de la Dumnezeu în timpul Postului Sfintelor Paști, ca înaintare spre lumina și bucuria Învierii!

28 februarie 2020

**STAREA DE URGENȚĂ
ESTE O STARE SPECIALĂ DE PREVENIRE
A EXTINDERII EPIDEMIEI,
NU O STARE
DE PANICĂ ȘI DESCURAJARE**

Biserica Ortodoxă Română se adaptează treptat și responsabil, în funcție de evoluția situației provocate de epidemie, așa cum o fac toate instituțiile importante din țară, respectând și promovând în spațiul public recomandările autorităților de stat.

Biserica nu este doar o instituție de utilitate publică, ci și o comunitate de credință vie, iubire milostivă și speranță sfântă, virtuți care trebuie manifestate mai ales în perioade de mari încercări. În acest context, Biserica face un apel părintesc către toți credincioșii ei pentru a avea încredere în autorități și pentru a respecta măsurile instituite de acestea.

Biserica Ortodoxă Română cheamă pe toți slujitorii Sfințelor Altare și pe toți credincioșii ei să cultive pacea sufletului prin rugăciune și comuniune cu semenii prin fapte bune, evitând totodată panica.

Să arătăm iubire și solidaritate față de oamenii vârstnici, față de cei aflați în izolare sau în carantină, precum și grijă deosebită pentru sănătatea celor din jurul nostru. Să arătăm multă prețuire față de medicii din spitale, care apără și cultivă sănătatea trupului, dar și față de preoții din biserici, care apără și cultivă sănătatea sufletului. Să avem deplină încredere în puterea rugăciunii, știind că *„Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”* (Romani 8, 28).

Pacea sufletului, bunătatea inimii, comuniunea în rugăciune și cooperarea în fapte bune pot face minuni, transformând teama în curaj și speranță.

Așadar, rugăciunea și fapta bună sunt izvor de putere spirituală pentru a învinge încercările la care suntem supuși, dar și pentru a înainta duhovnicește spre sărbătoarea Sfințelor Paști.

16 martie 2020

**PATRIARHUL ROMÂNIEI
RECOMANDĂ GRIJĂ
LA SĂNĂTATEA PSIHICĂ, ACASĂ.
MAICA DOMNULUI
POATE FI DE MARE AJUTOR**

De Buna Vestire, celebrată în toată România în condiții impuse de pandemie, Patriarhul Daniel a atras atenția că statul acasă ne poate îmbolnăvi din punct de vedere psihic.

Patriarhul a spus că Maica Domnului ne este de mare ajutor în perioada actuală și că trebuie să stăm acasă într-un mod pozitiv și activ, în rugăciune și în activități bune.

Îndemnurile Preafericirii Sale au făcut referire la întărirea în credință, la rugăciune și solidaritate cu medicii, cu cei în suferință sau cu cei descurajați.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a slujit de Buna Vestire, 25 martie 2020, în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

La predică, a adus în atenție Acatistul Bunei Vestiri și în special rugăciunea de la finalul acestui imn.

„Această rugăciune este foarte folositoare mai ales în această vreme în care toată lumea se confruntă cu pandemia, cu această boală, cu acest inamic nevăzut, dar care seceră vieți omenești și care introduce teama, frica în toți oamenii de pe glob”.

Patriarhul a spus că în această perioadă trebuie să ne rugăm mai mult Maicii Domnului să ne ocrotească, „pentru că ea are inimă de mamă”.

„Ea este ocrotitoarea copiilor, a părinților, a maicilor și călugărilor din mănăstiri, este ocrotitoarea celor săraci, a celor bolnavi, a celor întristați, a celor necăjiți (...) Ea este iubire cu smerenie pentru cei pe care nu-i mai iubește nimeni, adică pentru cei care sunt uitați, marginalizați, singuri, abandonați”.

„(...) Maica Domnului poate fi de mare ajutor dacă-i cerem sprijinul mai ales în această vreme de încercare pentru că ea are inimă de mamă, are iubire milostivă și smerită față de toți oamenii. Este grabnic ajutătoare, este mult folositoare atunci când noi, cu credință puternică și cu multă smerenie, îi cerem ajutorul său”.

Gândurile Părintelui Patriarh s-au îndreptat, în rugăciune spre toți cei afectați de noul coronavirus: „Să ne rugăm Maicii Domnului să întărească pe toți cei care se află în boală, să dăruiască tuturor celor care nu se află în boală înțelepciune ca să se ferească de boală, să ajute pe toți medicii și tot personalul medical care îngrijește de cei bolnavi, să ajute pe toți cei care săvârșesc fapte de milostenie, susținând pe cei bătrâni, pe cei săraci, pe cei singuri și să-i ajute și pe cei care îi încurajează pe alții”.

Statul acasă pozitiv și activ

În aceeași predică, Patriarhul Daniel a oferit câteva răspunsuri la întrebarea „Cum stăm acasă?”, în condițiile în care nu putem participa la slujbele bise-

ricii și ne îndepărtăm fizic cât mai mult de ceilalți oameni.

„Nu trebuie, în această perioadă, să cădem în deznădejde, ci să ne întărim în credință”, a încurajat Părintele Patriarh.

„Dacă nu stăm acasă în mod folositor, statul acasă ne poate îmbolnăvi, chiar dacă nu luăm virusul. Prin faptul că devenim descurajați. Dacă teama de boală devine o psihoză sau o nevroză colectivă, noi deteriorăm sănătatea noastră psihică, chiar dacă sănătatea trupului nu este atinsă de acest virus care a răspândit boala în toată lumea”.

„La întrebarea «Cum stăm acasă?», noi răspundem: În mod pozitiv și activ. Prin rugăciune și prin activități bune” a continuat Preafericirea Sa, oferind mai multe exemple:

1. *Ne rugăm dimineața, la prânz și seara, folosim cărți de rugăciuni, dar și rugăciunile pe care le cunoaștem pe de rost. Citim cărți duhovnicești care ne luminează sufletul, ne întăresc credința și iubirea față de Dumnezeu și de semenii.*

2. *Comunicăm în fiecare zi cu cei din casă, față către față, dar și cu cei de afară, prin telefon sau prin scris, pentru a-i încuraja și pentru a cultiva speranța și activitatea lor.*

„Dacă încurajăm pe alții, ne încurajăm și pe noi înșine, dar, în același timp, întărim și intensificăm comuniunea frățască cu semenii noștri”.

3. *Urmărim emisiuni la radio și televiziune care ne luminează și ne îmbogățesc sufletește, nu emisiuni care ne transmit panică, teamă sau descurajare.*

4. *Ajutăm, cu vorbă bună și cu faptă bună, pe cei care au nevoie de ajutorul nostru și, de asemenea, în această perioadă*

dă terminăm lucrări pe care n-am apucat să le finalizăm din lipsă de timp.

5. În acest timp trebuie să facem proiecte pozitive pentru perioada care urmează după ce încetează epidemia actuală.

„Trebuie să fim activi atunci când suntem acasă prin aceste activități spirituale, intelectuale și de încurajare a semenilor noștri, de întărire în credință și în iubire față de Dumnezeu prin rugăciune și față de semenii prin fapte bune”.

25 martie 2020

EVANGHELIA, RĂSPUNS ÎN PANDEMIE

Părintele Patriarh Daniel a oficiat duminică Sfânta Liturghie și s-a rugat pentru toți cei bolnavi de coronavirus, dar și pentru medicii și asistentele care depun eforturi în depășirea pandemiei.

În cuvânt, Patriarhul României a făcut referire la evanghelia duminicală care ne prezintă vindecarea unui copil stăpânit de un duh necurat și a afirmat că textul biblic ne oferă un răspuns în lupta noastră cu pandemia actuală.

„Evanghelia aceasta are o semnificație deosebită și pentru situația în care se află lumea astăzi”, a afirmat Patriarhul.

„Aproape întreaga lume suferă de această pandemie provocată de un virus nevăzut, de un «duh mut și surd» care

nu se arată, nu vorbește, nu face zgomot, dar își arată lucrarea lui de chinuire a oamenilor, prin spaimă, prin panică, prin suferință și adesea prin moartea pe care o produce în cei care au o imunitate mai slăbită”.

Credința și rugăciunea au un rol important în lupta duhovnicească pe care trebuie să o purtăm cu această molimă care afectează societatea contemporană, a spus Patriarhul.

„Deci Evanghelia de astăzi ne arată cum trebuie să ne luptăm cu acest virus, cu acest duh mut și surd. Ne luptăm mai întâi prin întărirea în credință, prin întărirea în rugăciune, prin intensificarea rugăciunii, prin postul care înseamnă o căutare mai intensă a iubirii lui Dumnezeu și o practicare mai intensă a iubirii față de semenii noștri”, a precizat Preafericirea Sa.

30 martie 2020

**APELURILE CANCELARIEI
SFÂNTULUI SINOD
ȘI COMUNICATELE
BIROULUI DE PRESĂ
AL PATRIARHIEI ROMÂNE**

**ÎNDEMN LA CREDINȚĂ,
ECHILIBRU ȘI SOLIDARITATE**

În contextul *stării de urgență* în care se află România din cauza epidemiei provocate de noul coronavirus, Patriarhia Română transmite un îndemn la responsabilitate, echilibru și solidaritate.

Patriarhia Română îi îndeamnă pe toți preoții Bisericii Ortodoxe Române să pună în aplicare cu realism, luciditate și încredere măsurile impuse de autoritățile statului, măsuri care afectează temporar și viața liturgică a Bisericii.

Aceste reglementări au ca scop diminuarea și oprirea actualei epidemii pe care toate autoritățile medicale internaționale o consideră ca fiind extrem de gravă.

În vederea aplicării coerente și uniforme a tuturor reglementărilor care afectează temporar viața liturgică a Bisericii, Patriarhia Română, în consultare cu

eparhiile ei, va elabora periodic și va transmite clerului și credincioșilor îndrumări pastorale unitare care vor fi aplicate în toată Biserica Ortodoxă Română. De aceea, este mare nevoie de consultare și cooperare în toate acțiunile pe care le desfășurăm.

În această perioadă critică, sunt esențiale și prioritare: rugăciunea și responsabilitatea pentru sănătatea personală și socială, precum și ajutorarea concretă a celor aflați în nevoi, protejându-i prin respectarea distanței sociale recomandate și prin ajutor material oferit în mod voluntar organizat.

Să traversăm acest timp de încercare și suferință, în rugăciune și în fapte bune, fără panică și teamă, având deplină încredere în Dumnezeu și speranță izvorâtă din credință!

Să ne rugăm Mântuitorului Hristos, zilnic, individual în biserică sau acasă împreună cu familia, pentru toți cei bolnavi, pentru grabnica lor însănătoșire, pentru medici și pentru toți cei activi în ajutorarea oamenilor, ca Dumnezeu să-i ocrotească și să ne ajute să revenim cât mai curând la normalitatea vieții sociale și religioase.

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

20 martie 2020

RUGĂCIUNE COMUNĂ LA MIJLOCUL ZILEI, ÎN TOATĂ ROMÂNIA

Cancelaria Sfântului Sinod anunță rugăciune comună, însoțită de sunetul clopotelor, în toată România în mijlocul zilei de *Buna Vestire*, apoi în fiecare duminică și în fiecare zi când se oficiază slujbe în bisericile din parohii și mănăstiri.

Comunicatul de presă:

Deoarece, în această vreme de grea încercare din cauza epidemiei, clericii și credincioșii mireni ai Bisericii sunt separați spațial din punct de vedere al locului de rugăciune, totuși pot fi în comuniune mai ales prin rugăciunea comună la mijlocul zilei.

Prin urmare, clopotele tuturor bisericilor ortodoxe din România vor suna timp de 1-2 minute la ora 12.00 în ziua de *Buna Vestire*, apoi în fiecare duminică și în fiecare zi când se săvârșește slujbă în bisericile din parohii și mănăstiri.

În acel moment de rugăciune comună, la casele lor, toți credincioșii mireni sunt îndemnați să rostească rugăciunea *Tatăl nostru*, condacul *Bunei Vestiri: Apărătoare Doamnă*, precum și alte rugăciuni, iar preoții din parohii și mănăstiri vor citi în plus *Rugăciunea specială pentru încetarea epidemiei*.

Cancelaria Sfântului Sinod

III.
DISTANȚA FIZICĂ
S-A CONVERTIT
LA O MAI PROFUNDĂ
APROPIERE SPIRITUALĂ

**CUVINTE DE ÎNVĂȚĂTURĂ
ȘI MESAJE DE ÎMBĂRBĂTARE
ALE ÎNALTPREASFINȚITULUI
PĂRINTE CASIAN**

**MESAJ CĂTRE PERSOANELE
AFLATE ÎN CARANTINĂ**

Frați și prieteni,

Ne aflăm, cu toții, în aceste zile în suferința cauzată de virusul, care ar putea să ne provoace necazuri.

Toți suntem împreună, cu multă încredere în mila, în iubirea și-n ajutorul lui Dumnezeu.

Să fiți siguri: Domnul este acolo!

Ne însoțește în toate împrejurările, ne apără și ne dă speranță.

Vin cu toată dragostea și vă asigur și de dragostea părintească și frățască. Fiți tari, încrezători și puternici în credință! Să ne rugăm împreună, pentru cei dragi și pentru sănătate.

Deschideți aceste două cărți: Noul Testament și Cartea de rugăciuni. În ele găsiți „pâine pentru suflet“!

Suntem împreună, nu numai solidari, ci unul pentru altul, acum și în viitor.

Vă doresc sănătate și curaj!

17 martie 2020

**DOMNUL HRISTOS SLUJEȘTE
ÎN MOMENTE DE ÎNCERCARE,
ÎMPREUNĂ CU PĂSTORII DE SUFLETE,
DE PE ALTARUL SĂU
PE „ALTARELE” FRAȚILOR NOȘTRI
ÎNCERCAȚI DE EPIDEMIE!**

Bucuriile reale sunt discrete și locul lor este în mintea coborâtă în inimă, iar iubirea curată este medicament ceresc, ea este **Însuși Domnul nostru Iisus Hristos!** El purifică, El „arde spinii patimilor și materia păcatului”, El este Lumina după care ne orientăm pentru iertarea sinceră și necondiționată a adversarului, căci unul singur ne este potrivit, demonul care ne vrea supărați, singuri, vulnerabili, dezbinăți.

Toți oamenii sunt făptura lui Dumnezeu! De aceea, iertarea divină se aplică în exercițiul concret al iubirii celor pe care nu-i agreăm. **Atunci când îi iertăm pe semenii, îi iubim! Cel ce iartă primește, sufletește și efectiv, uman, mai mult decât cel iertat!**

O astfel de mărturie a iubirii, manifestate prin gânduri generoase, curate și devenite încurajări de la distanță fizică, pe calea spirituală, mijlocită, iată, chiar și de comunicarea virtuală, ne demonstrează marele **adevăr**: cu toții, în încercări, suntem capabili să ne întâlnim creștinește, în iubirea pentru cei mai triști și mai încercați, deoarece **în ei trăiește Iisus Hristos!**

De aceea, toți cei care ne primesc în „cămara Mântuitorului”, care este inima bună a fiecăruia dintre noi, sunt ca niște „icoane” luminoase în momentele triste pe care le traversăm.

Iubiți frați și surori,

Ați făcut din gândurile voastre bune „biserici” **taine** în suflute, în inimi, în trupuri, în mâinile deschise spre ajutorarea aproapelui. Așa suntem, **realmente, Biserică vie!**

Uniți în fața Altarului lui Hristos, din sfintele biserici, încălziți de dogoarea rugăciunilor sfinților slujitori și ale evlavioșilor creștini ne îndreptăm, cuviincios, spre „altarul fratelui”, așa cum ne-a învățat Sf. Ioan Gură de Aur, încă din secolul IV. Dar să nu uităm că **Domnul Hristos oficiază „Liturgia” bunătății pe altarele inimilor noastre de 2.000 de ani!**

Așa cum putem, să-L urmăm, cu credință tare în **marele Său dar: în unitatea credinței și-n solidaritate, care nu exclude pe nimeni.** Însă, mai presus de orice program, efort și semne ale solidarității în această epidemie, să nu uităm că **fiecare om este un mare**

dar: copiii, părinții, bunicii, străinii și, mai cu seamă, doctorii sufletelor noastre – preoții – și ai trupurilor – medicii –, împreună cu toți cei ce răspund social și legal, local și național, de binele nostru comunitar!

***Îndrumări
către slujitorii sfințiți și credincioși
din Arhiepiscopia Dunării de Jos,
în timp de epidemie***

În vederea aplicării Îndrumărilor transmise către Eparhii de Cancelaria Sfântului Sinod, precizăm următoarele:

1. Slujitorii și credincioșii sunt părintește îndemnați ca în aceste zile de încercare să intensifice rugăciunea personală, împreună cu ceilalți membri ai familiei lor, înălțând un gând către Dumnezeu pentru sănătatea și ajutorul cadrelor medicale aflate în fața unor provocări majore.

Totodată, slujitorii sunt rugați să ia măsurile necesare pentru protejarea propriei sănătăți și a familiilor lor, îndemnând și pe credincioși să respecte normele de igienă prevăzute de autoritățile în domeniu.

2. Potrivit aceluiași dispoziții, Sfânta Liturghie se va săvârși în aer liber, lângă Sfântul Lăcaș (în altarul de vară, acolo unde există, în fața bisericii sau în partea de miazăzi), respectându-se numărul de participanți (max. 100) și distanța de protecție între credincioși. Având în vedere condițiile meteo anunțate pentru finalul acestei săptămâni, recomandăm ca stihirile de

la slujba Utreniei, precum și pericopele Apostolului și Sfintei Evanghelii din cadrul Liturghiei să fie citite.

3. Bisericele vor rămâne deschise zilnic pentru rugăciune individuală și Taina Spovedaniei, păstrându-se distanța între persoane conform normelor legale în vigoare. Credincioșii veniți pentru a se spovedi vor aștepta în afara sfântului lăcaș.

4. Pentru Taina Botezului, cu excepția cazurilor urgente, recomandăm reprogramarea acestora după Sfintele Paști.

5. Înzmormântările se vor oficia în aer liber, cu participarea doar a rudelor apropiate. Ofrandele de la slujba de pomenire vor fi ambalate și distribuite în condiții de strictă igienă.

6. În cazul deplasării la domiciliul credincioșilor bolnavi și neputincioși pentru Taina Spovedaniei și Taina Împărtășirii, fiecare preot se va asigura că s-au luat toate măsurile de protecție pentru sine și persoana asistată.

7. Pe lângă aceste recomandări, adresăm îndemnul de a ne uni sufletește, în fiecare zi, din locurile în care ne aflăm, la rugăciunea de seară (ora 22.00), rostind Troparele de umilință și Psalmul 50.

În ajunul sărbătorii Buneivestiri, vom construi împreună un „pod” al speranței și frățietății, cercetându-ne cugetul, spovedindu-ne și, așa cum precizează porunca a 6-a bisericească, ținând post mai aspru, după putința fiecăruia, pentru a primi mila lui Dumnezeu, spre însănătoșirea tuturor celor bolnavi din spitale și din casele lor, din apropiere și din depărtare.

8. Prin parteneriatul încheiat de Arhiepiscopia Dunării de Jos cu Prefecturile Județelor Galați și Brăila, s-a constituit Comitetul de sprijin comunitar format din studenți voluntari de la secția de Asistență socială a Departamentului de Teologie – Galați, care vor veni în întâmpinarea nevoilor persoanelor vârstnice sau aflate în stare de vulnerabilitate. Persoanele în cauză pot apelela numărul de telefon 0236.415065, de luni până vineri, între orele 8.00-16.00.

Continuă Programul de ajutorare a familiilor numeroase și a persoanelor nevoiașe, prin care parohiile din întreaga Eparhie vor oferi 2200 de pachete cu produse de igienă personală și de curățenie, în valoare totală de 150.000 lei.

9. Ppcc preoți și membrii comitetelor parohiale sunt rugați să sprijine în continuare credincioșii aflați în carantină, în auto-izolare la domiciliu, precum și bătrânii fără rude sau cu copiii plecați în străinătate, încurajându-i și oferindu-le, totodată, speranță și încredere!

Dumnezeu să ne ocrotească, iar prin mila și ajutorul Său, epidemia să fie biruită!

20 martie 2020

„CRUCEA ESTE ÎNTOTDEAUNA PUTERE ȘI BIRUINȚĂ” *

Cu puterea și cu lucrarea și cu harul lui Dumnezeu, mulțumim pentru că ne-a învățat Domnul astăzi, că în fața Crucii Lui, care stă tot timpul de veghe pentru noi, poate astăzi să înțelegem mai bine de ce Crucea stă deasupra bisericii! Ca să ocrotească toată lumea aceasta. Poate astăzi înțelegem de ce Crucea se pune la temelia bisericii! Ca să apere până în adâncul pământului de rele lumea aceasta! Poate acum înțelegem de ce Mântuitorul stă pe Cruce! Ca să ne arate brațele Sale deschise către noi și către lumea aceasta! Poate astăzi înțelegem de ce Crucea este Domnul Hristos, înălțimea, adâncimea, și lățimea iubirii Sale. Poate astăzi înțelegem de ce ne spune că și noi suntem cruce! Așa ne-a chemat azi! Dacă voim! *„Cine voiește să vină la Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea sa”* (Marcu VIII, 34).

Să înțelegem cât de minunată e duminica a treia din Postul Paștelui! Domnul cere crucea fiecăruia din noi să vină în fața Crucii Sale. Crucea din noi e o cruce slabă, neputincioasă și toate slăbiciunile și neputințele noastre ne supără, ne întristează. Ei, Domnul astăzi spune: *„Nu! Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați.*

* Cuvânt de învățătură rostit la slujba Sfintei Liturghii din Duminica a III-a a Sfântului și Marelui Post, de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, 22 martie 2020.

Luați jugul Meu...” (Matei XI, 28-29). Jugul Lui e Crucea Lui. Neputințele noastre sunt crucea noastră.

Fie ca fiecăruia din noi să-i dea Domnul putere să-și arate crucea, arătându-I Domnului păcatele, arătându-I Domnului bolile, arătându-I Domnului egoismul! Tot cu brațele Lui de pe Cruce – și Crucea este totdeauna putere și totdeauna biruință – ne sprijină acum. Și boala aceasta este tot o cruce! Această cruce dacă o ducem la Domnul se unește cu Crucea Lui și noi ne unim astăzi cu cei de acasă, cu cei care nu pot veni. Și Sfânta Cruce, sunt sigur, așa cum a cântat Biserica astăzi, când am scos Crucea în mijlocul lumii, *Mântuiește Domne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință drept-credincioșilor creștini* – ne ajută să biruim. Atât să știm: *biruință!* Ați biruit frigul și ați făcut vremea rea, vreme bună. Din bunătatea Domnului! Nimeni nu se va îmbolnăvi astăzi din cei care au fost aici! În toți se arată puterea Domnului!

Chiar și acum, frații mei, când nu avem putința să stăm unul lângă altul trupește, a venit vremea să fim tot mai aproape sufletește unul lângă altul! Sufletește sunt toți astăzi uniți! Toți suntem cruce! Dar iată, că toți, triști, în casele noastre, în izolare, în spital, primim un mesaj puternic: Iată, a venit, duminică, a treia săptămână din Post, prin Cruce, prin boală, bucurie mare! **Hristos e doctor! Crucea e putere! Credința e medicament!** Sfânta Împărtășanie este *medicamentul nemuririi!*

Chiar dacă nu vom mai putea fi la Sfânta Liturghie, ceea ce nu dorim, nu va înceta Liturghia pe Sfântul

Altar! Nu va înceta iubirea! Nu va înceta apropierea sufletească! Ne vom ruga mult mai intens! Spuneți-le la toți să facă altar sfânt și dumnezeiesc prin rugăciunea de dimineață, de la prânz și seară, prin aprinderea candeliei, prin semnul Sfintei Cruci, și prin unirea Altarului din biserică, unde slujitorii negreșit pot sluji, să faceți din case, cum va cere situația. **Catedrale! Să fie mult mai frumos în suflet și în case, decât în Catedrală! Azi a fost un exercițiu! Se poate! Vă mulțumesc! Vă mulțumesc! Vă mulțumesc!**

Vă rugăm să poftiți, unul după altul, să vă așezați! Vin și eu în câteva clipe, aici, la cancelarie, la sala cunoscută „Episcop Chesarie”, unde ne vom întâlni pentru câteva minute. Anafura o veți primi de acolo. Care vreți, după aceea, – biserica e deschisă – , vă închinați la sfintele icoane, lejer, lejer, lejer!

Cu noi este Dumnezeu! Sfântă Cruce ajută-ne! Doamne apără-ne! Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ne-ai dat-o nouă, că se îngrozește și se cutremură – **nesuferind virusul să stea în fața Crucii lui Hristos! Amin!**

Dar să fim și noi atenți! Respectați cu sfințenie tot ce ne cere autoritatea! Vă mulțumesc!

ÎNDEMN CĂTRE ELEVII SEMINARIȘTI

*Dragi tineri elevi seminariști
Să fiți sănătoși!
Haideți să ne rugăm!*

Simt urgența unei comunicări de la distanța fizică, impusă de epidemia recentă, care, iată v-a izolat, sper doar trupește și pentru o cât mai scurtă perioadă.

Vă caută însă duhul meu, sufletul meu și dorul de a vă revedea, cât mai repede, la cea mai odihnitoare întâlnire, la „lumină lină”, în șoaptele juvenile ale unui murmur ceresc, rugăciunea de seară, în Capela Seminarului „Sfântul Apostol Andrei și Sfântul Ierarh și Vindecător Nectarie”.

Cred că și vouă vă este dor de rugăciunea în comun. Haideți s-o continuăm!

Vă invit cu drag, pe toți cei ce sunteți în bună comunicare prin internet să păstrați aceeași oră de rugăciune, seara, ca și când ați fi în persoană, la Capelă.

Așezați-vă în genunchi, după ce ați aprins candelă, în fața icoanei, deschideți cartea de rugăciuni, sau, după caz, începeți a vă ruga, exact așa cum o faceți de obicei. La sărbătoarea Bunei Vestiri, deschideți-vă sufletește, în mijlocul familiei, acasă, faceți prin rugăciunea de seară o punte luminoasă sufletește și dacă doriți, chiar prin imagine, uniți-vă și transmiteți-vă cea mai bună veste, cea a comunicării cu Dumnezeu, cu Maica Domnului și cu toți Sfinții, ca, astfel, inimile și sufletele voastre să

se unească în bucurie, în tinerețe, în speranță, în pace, în liniște, în sănătate, pentru voi, pentru părinți, pentru dascăli, pentru doctori, pentru voluntari, dar mai ales pentru cei ce au fost atinși de neprietenosul și prea periculosul coronavirus!

În al doilea rând, faceți-vă zilnic, un program, al creștinului, în casa lui, în așa fel, încât, tot ceea ce vă lipsește omenește, în izolare să dobândiți sufletește, spiritual și moral! Faceți un colțișor de rugăciune, de meditație, o microcatapeteasmă, în fața căroră să vă rugați cu familia!

Apoi aranjați o mică bibliotecă, așa cum se poate și continuați, după rugăciune și micul dejun, cu o lectură de cel puțin două ore, până la prânz: literatură și îndemnuri pline de speranță, de tinerețe, de bărbăție, de curaj, de lumină, de frumusețe, de iubire de Dumnezeu, de popor, de țară, de lumea în care ne este dat să trăim.

După dejun, odihniți-vă puțin.

Reluați activitatea școlară, așa cum puteți mai ales cei din clasa terminală, lucrați intens la obiectele de Baccalaureat. Folosiți toate mijloacele virtuale pentru a vă îmbogăți și cunoștințele și bunele deprinderi.

Nu uitați, cei ce puteți, doriți, știți și aveți bucurie, să le transmiteți vârstnicilor, bunicilor și bolnavilor, dar mai ales generației voastre, vești foarte bune!

Fiiți voi rugători și inspirați-le bucuria prezenței lui Dumnezeu în izolarea fizică. Arătați-le o mare libertate interioară!

24 martie 2020

**„CRED, DOAMNE!
AJUTĂ NECREDINȚEI MELE!” ***

În Duminica a IV-a a Sfântului Post al Paștelui, Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare în cuprinsul ei ne descoperă două mari daruri, spirituale, dar cu un efect imediat asupra vieții noastre omenești. Pe primul ni-l relatează Sfântul Evangelist Marcu, în Evanghelia sa de la cap. IX, versetele 17-32. Ne arată aici Domnul vindecarea unui copil care era agresat de către un duh mut și surd. Iar al doilea este pomenirea pe care o face Biserica, Sfântului Ioan al Scării, care ne-a lăsat una din cele mai luminate, mai înălțătoare și mai profunde mărturii despre urcușul duhovnicesc, de la păcat la virtute, de la necredință la pocăință, de la boala sufletească la sănătatea sufletească, de la tulburare la pace, făcând din suferința noastră „o scară” care urcă din adâncul suferințelor noastre sufletești și trupești până în înălțimea bunătății nesfârșite a iubirii, și iubirea, știm, este Dumnezeu. Iar *Scara* are treizeci de trepte, care sunt tot atâtea ajutoare de la Dumnezeu în tot atâtea încercări. **La treizeci de neputințe ale noastre sunt treizeci de mâini întinse de daruri duhovnicești și de medicamente cerești, în neputințele noastre omenești.**

* Cuvânt de învățătură rostit la slujba Sfintei Liturghii din Duminica a IV-a a Sfântului și Marelui Post, de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, 29 martie 2020.

În Evanghelia de astăzi, Sfântul Evanghelist Marcu arată durerea unui tată, care a încercat în toate împrejurările care i-au fost lui accesibile, pe cineva în măsură să-i vindece fiul, deoarece fiul avea o posesiune interioară, nu vorbea, dar, atunci când duhul îl chinuia, îl arunca la pământ, făcea spume, scrâșnea din dinți și înțepenea. El a venit, mai întâi, la ucenicii Mântuitorului, rugându-i să-l ajute să izgonească duhurile cele rele, care stăpâneau, iată, acest copil. Și, aflând despre aceasta, Mântuitorul, Care vede durerea mare a tatălui, intervine, deoarece noi nu putem să vindecăm nici propriile noastre boli. Totuși, unora dintre noi le-a dat Dumnezeu puterea, prin tăria duhovnicească de a vindeca bolile cele sufletești, dacă solicităm ajutorul Lui. **Asistenții Domnului nostru Iisus Hristos sunt oamenii curați cu inima, foarte devotați și rugători permanent, pentru semenii lor.** Sunt preoții care au primit harul de la Dumnezeu, așa cum ne învață dumnezeiasca Scriptură: „*În dar ați luat, în dar să dați*” (Matei X, 8), „*Peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși*” (Marcu XVI, 18).

De asemenea, Domnul a dăruit și unei alte categorii de oameni, care o perioadă lungă de timp învață cu multă stăruință și cu multă seriozitate alcătuirea noastră sufletească și trupească. Nimeni nu studiază mai mult omul, decât o face un student de la Medicină, în timpul studenției și, după aceea, toată viața lui, ca medic. Medicii sunt „preoții” trupurilor noastre. Iată de ce și Evanghelia de astăzi, într-un fel arată cele două surse ale vindecării care sunt dăruite de Dumnezeu.

Pe de o parte sursa spirituală, despre care este vorba în Evanghelia de astăzi. **Agenda medicamentelor de vindecare este Sfânta Evanghelia și harul. Medicamentele sunt în darurile Duhului Sfânt**, care trec însă prin rugăciunile, prin pocăința și prin postul și celelalte fapte bune ale noastre. Tot astfel, medicamentele pentru vindecarea de leziunile trupești le-a dat Dumnezeu din darurile creației Sale, pe care le combină oameni învățați, farmaciștii, chimiștii, biochimiștii, iar, în final, doctorii sunt cei care ni le administrează. La fel și Sfânta Biserică ne administrează „*medicamentul nemuririi*” (Sfântul Ignatie Teoforul), Sfânta Împărtășanie, care este întotdeauna medicamentul vieții veșnice. Domnul Hristos este pe Sfântul Altar. Cei ce se împărtășesc nu fac altceva decât să curățe toți microbii de pe suflet, de pe inimă și din trupul nostru. Și mai mult decât atât, să introducă harul și puterea și energia Mântuitorului Care spune: „*Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi*” (Ioan VI, 54).

Ne rugăm ca Dumnezeu să îi ajute pe medici și, cât de curând, să descopere și antivirusul care, cu siguranță, prin rugăciune, prin post și prin respectarea întrutotul a regulilor, care sunt ca și ale Bisericii, ne va scăpa de acest virus. **Poruncile Bisericii sunt direct poruncile medicilor și poruncile medicilor sunt poruncile Bisericii**, pentru că voia lui Dumnezeu este sănătatea noastră sufletească și trupească. **Nu Dumnezeu ne dă microbii! Noi acceptăm microbii, mizeriile și toate bolile noastre. Dumnezeu ne-a dat o creație curată.**

Noi am murdărit-o. Iată, acum, timpul de curățire și sufltească și trupească!

Întrucât am devenit necredincioși, Mântuitorul ne dă astăzi un test, așa cum așteptăm testul pentru microb. Există un microb al sufletului: **necredința**. „O, neam necredincios, până când voi fi cu voi?” (Matei XVII, 17) Așa spune Mântuitorul. Și răspunde tot El: **Totdeauna!** Mântuitorul Și-a dat seama că niciodată nu ne poate părăsi. De ce? Pentru că tot El a spus: „Fără de Mine nu puteți face nimic bun” (Ioan XV, 5). Și atunci, Domnul, în minutul doi, după ce constată că Sfinților Apostoli nu le-a fost cu putință să vindece acest copil, oricât de Apostoli erau, arată că mai trebuia să fie Cinea în mijlocul lor. Cine ? Iisus ! Sfinții Apostoli sunt Sfinții Apostoli pentru că-l cheamă pe Domnul Iisus permanent în ei. **Atât suntem apostoli, cât îl chemăm pe Mântuitorul Iisus Hristos în noi! Atât suntem preoți cât stăm în legătură cu harul ! Atât suntem oameni lui Dumnezeu, cât timp îl ținem pe Dumnezeu în noi. Atât putem să facem, cât îl rugăm pe Dumnezeu fierbinte!**

Să continuăm chemarea lui Iisus, Care zice: „Aduceți-l aici la Mine” (Matei XVII, 17). Și l-au adus la El. Și duhul, văzându-L pe Iisus, îndată a zguduit copilul, iar copilul căzând la pământ, se tăvălea spumegând.

Iată, față în față, cele două puteri: **puterea vindecătoare și puterea distrugătoare. Sănătatea, și puterea ei reprezentată de Domnul, și boala, reprezentată prin duhul cel rău. La mijloc este copilul. În copil a intrat duhul rău, ca un virus. Duhul rău își manifestă rău-**

tatea public. Domnul Și-arată bunătatea tainic. Duhul face zgomot. Duhul lovește. Duhul tulbură. Duhul rău îmbolnăvește. Domnul, în tăcere, în liniște, în taină, ne cheamă pe fiecare în parte. **Însăși taina tăcerii noastre în fața suferinței prin chemarea Domnului este un moment de vindecare!** Înseamnă că ne-am luat crucea. Înseamnă, că am înțeles, că ea nu este singură, ci-L are pe Domnul Hristos răstignit. Înseamnă, atunci, când am luat tărie, crucea pe care ne-a dat-o Domnul, și-L chemăm pe El, Care coboară de pe Cruce, și ne dăruiește puterea Lui.

Iisus îl întreabă apoi și pe tată: „*Câtă vreme este de când a venit aceasta – adică boala?*” Adică duhul cel rău. Iar, tatăl, răspunde: „*Din pruncie. Și de multe ori l-a aruncat și în foc, și în apă ca să-l piardă*” (Marcu IX, 21-22). Și s-a așezat o tăcere de plumb și a căzut o lacrimă pe inima unui tată neputincios! Atâta a mai putut spune: „*Dacă poți să faci ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi!*”

În fața acestei rugăciuni: **Fie-Ți milă de noi! Fă ceva pentru noi!**, bietul tată și-a arătat nu numai neputința lui, ci a făcut o mărturisire foarte profundă: a introdus un dubitativ. A început cu îndoiala: „*Dacă*”. Cât de mult îi semănăm acestui tată! De câte ori nu începem cu „*dacă*”. Îndoiala este semnul omenesc al limitelor. Acestea sunt limitele noastre: îndoielile. Ne îndoim de noi, ne îndoim de semenii noștri, ne îndoim de Dumnezeu. Cea mai grea de purtat dintre îndoielile vieții este îndoiala de Dumnezeu. Știind aceasta, Mântuitorul îi răspunde tot prin același cuvânt. **Dar cuvântul de îndoială față de puterea lui Dumnezeu,**

Mântuitorul îl convertește într-o trezire la realitate a acestui om.

Ei bine, dacă tu te-ai îndoit că Eu pot să fac ceva, atunci îți spun: „*Dacă poți crede – dacă! Ai început cu dacă, voi începe cu dacă, pentru a vedea dacă poți să crezi! – toate sunt cu puțință celui ce crede*” (Marcu IX, 23). Cu alte cuvinte, Mântuitorul Iisus Hristos aici nu introduce un dubitativ, ci scoate dubitativul din adevărul credinței. Îndepărtează din credință, rugina ei, îndoiala. O credință îndoielnică nu-i credință. Este îndoială. Definiția credinței, dimpotrivă este, acea forță lăuntrică pe care ne-o dă doar Dumnezeu, prin care toate cele bune sunt cu puțință. Cu alte cuvinte, temelia tuturor gândurilor bune și actelor bune țin de credință. Așa și spune Sfântul Apostol Pavel: „*Ea este dovedirea lucrurilor viitoare*” (Evrei XI, 1).

În acea clipă se produce o convertire a tatălui. Tatăl se convertește! „*Îndată strigând, a zis cu lacrimi*” – a mărturisit cu lacrimi credința! **Aceasta este minunea! Este încredințarea! Un tată îndoielnic în privința credinței își manifestă puternic credința, se convertește la credință, în fața Domnului! Și răspunde cu lacrimi! Lacrimile sunt botezul pocăinței, întoarcerea, încredințarea, purificarea, binefacerea, starea de convingere în bine.** „*Cred, Doamne! Ajută necredinței mele*” (Marcu IX, 24).

Această mărturisire, iubiți frați și surori, de credință, în fața Domnului Iisus Hristos – *Cred, Doamne!* este urmată de o accentuare a neputinței omenești. Cu alte cuvinte, **singurul credincios cu adevărat, în a-Și păstra toate făgăduințele este Dumnezeu! Dumnezeu**

crede în mântuirea noastră! Dumnezeu crede în viața noastră veșnică ! Dumnezeu crede în om! De aceea S-a întrupat într-un om ! De aceea a venit pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. Dar, credința noastră omenească fără credința Mântuitorului este slabă! „Cred, Doamne, în Tine, dar Te rog să-mi crească credința mea în Tine cu puterea Ta”. Sfinții Apostoli înainte de pătimirile Mântuitorului Iisus Hristos s-au rugat: „Doamne, sporește-ne credința” (Luca XVII, 5).

„Ajută necredinței mele!” Cât de actuală este această rugăciune pe care trebuie s-o înălțăm cu toată inima, cu toții, am rostit-o cu sfială înainte de-a ieși la acest cuvânt în fața Domnului, când ne-a îngăduit să primim Sfântul Său Trup. Am spus: „Cred, Doamne și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacuratul Tău Trup și Acesta este însuși preasfântul Tău Sânge”. Cred, de asemenea, că Tu Doamne, cum ne-ai arătat în Evanghelia de astăzi, și cum ne-ai arătat în Sfânta Liturghie prin Rugăciunea Sfântului Vasile, că vrei să-Ți faci biserică în sufletele noastre, și mai cred că toți creștinii din dor, astăzi s-au împărtășit de biserică și de Liturghie prin dor! Așa a făcut și Mântuitorul când le-a spus ucenicilor: „Cu dor am dorit să mănânc împreună cu voi acest Paști” (Luca XXII, 15).

Această trecere de la boală la sănătate este un Paște! Această trecere de la frică la siguranța că dacă vom urma căile credinței și căile unei sporite atenții la sănă-

tatea noastră, vom birui prin credință! La toate medicamentele și la toate cele pe care le recomandă autoritatea și Biserica să adăugăm **credința puternică!** „*Cred, Doamne! Ajută necredinței mele*”, că Tu, cu adevărat, poți să ne vindecii! Deoarece, în minutul următor, Domnul, după ce a auzit această mărturisire profundă a credinței slabe pe care o avem noi, toți oamenii, adaugă o credință puternică pe care El ne-o întărește. Fiecare rugăciune întărește credința în noi! Fiecare metanie întărește credința în noi! Fiecare luminare aprinsă întărește credința în noi! Fiecare faptă bună întărește credința în noi! Fiecare clipă de iertare întărește credința în noi, prin puterea lui Dumnezeu!

Și, de îndată, pe temeiul acestei credințe, tatăl s-a vindecat de necredință, s-a umplut de credință și pe temeiul credinței lui profunde, Mântuitorul a poruncit duhului mut și surd să iasă din copil.

Mântuitorul nu discută cu duhurile! Mântuitorul poruncește duhurilor! **Mântuitorul discută cu noi, oamenii! Mântuitorul ne acceptă pe noi, oamenii!** Mântuitorul nu ascultă de duhurile cele rele! Le poruncește, pentru că are putere! „*Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: – Doar Domnul poate porunci duhurilor rele – Ieși din el și să nu mai intri în el !*” (Marcu IX, 25).

Duhul rău, pentru că-i duh rău, își arată răutatea. L-a zguduit din nou, a răcnit cu putere. Ca să ne dăm seama că de câte ori facem lucrurile acestea, nu le facem din Duhul lui Dumnezeu! De câte ori respingem pe aproapele! De câte ori ne manifestăm nepașnic am pierdut Duhul lui Dumnezeu. Într-o clipă să ne trezim

și să chemăm imediat Duhul lui Dumnezeu, duhul curăției, al dragostei, al smereniei!

Iar copilul a rămas înăuntru, vindecat. Dar Iisus l-a ridicat, i-a dat mâna! (Marcu IX, 27) Aici trebuie să spunem că **mâna** pe care a lăsat-o Mântuitorul Iisus Hristos în Biserică sunt faptele bune! De câte ori purtăm în mâinile noastre un dar cât de mic pentru aproapele, de câte ori deschidem brațele noastre către aproapele, Dumnezeu ne ia de mână atunci, iar din mâinile noastre Dumnezeu dăruiește darurile Lui fraților noștri. S-a spus adesea: *„Slujitorii trebuie să fie mâinile prelungite ale lui Dumnezeu de la Altarul Lui către altarul sufletelor și inimilor noastre”*.

O, cât de mult se prelungesc mâinile Domnului nostru Iisus Hristos prin orice cuvânt bun, prin orice rugăciune, prin orice gând dumnezeiesc și prin orice faptă bună, pe care o faceți către cei care sunt singuri și nu se pot ridica din pat! O, cum se văd mâinile lui Dumnezeu astăzi la fiecare medic care ridică pe cineva din boală! Iisus Hristos este acolo, Care-l ridică exact cum a ridicat acest copil în picioare! Și, îndată, copilul s-a vindecat! Domnul a intrat în casă! (Marcu IX, 28)

Vedeți? Deci nu sunteți așa de singuri în casă! Domnul știe că sunteți acolo! Și dumneavoastră trebuie să știți că Domnul este în dumneavoastră! **Este de aici până acolo și dumneavoastră sunteți în inima mea, acum, toți!** Zicem cu Domnul: **Nu-i o catedrală goală. E o catedrală arhiplină spiritual! Și fiecare sunteți o catedrală! Prin Duhul cel Sfânt.**

Ca și dumneavoastră și eu și toți, Apostolii L-au întrebat în casă: „Noi de ce n-am putut să izgonim acest duh?” (Marcu IX, 28). Noi, ca Sfinți Apostoli! Noi, de ce nu putem? Să ne întrebăm, de ce nu putem? **De ce nu putem învinge acest virus?** Nimeni nu ne poate da răspuns din lumea aceasta! **Singurul care ne dă răspunsul sigur e Domnul.** Acest răspuns din Evanghelie este și medicamentul nostru de astăzi, de la Sfânta Liturghie: „Acest neam de diavoli cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post!” (Marcu IX, 29).

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru viu, prezent în noi și lângă noi, înmulțește-ne credința în prezența Ta în noi. Unește-ne mai mult în rugăciune, în post și-n fapte bune! Iată ce dar mare-i rugăciunea, despre care Mântuitorul vorbește astăzi prin scrisul Sfântului Ioan Scărarul pe care îl sărbătorim astăzi, care ne-a rămas în Filocalia volumul 9, *Scara* despre care am vorbit la început. Urcați-vă pe treapta a 28-a. Mai sunt două, până la dragoste!

„Rugăciunea, de care avem nevoie azi, este, după însușirea ei, însoțitoarea și unirea omului și a lui Dumnezeu; iar după lucrare, susținătoarea lumii. Este împăcare a lui Dumnezeu; maica lacrimilor și fiica lor; ispășirea păcatelor; pod de trecere peste ispite; peretele din mijloc în fața necazurilor; zdrobirea războaielor, lucrarea îngerilor, hrana tuturor ființelor netrupești, veselia ce va să vie, lucrarea fără margine, izvorul virtuților, pricinuitoarea harismelor (a darurilor), sporirea nevăzută, hrana sufletului, luminarea minții, securea deznădejdiei, dovedirea nădejdiei, risipirea întristării, bogăția călugărilor, vistieria sihaștrilor, micșorarea mâniei,

oglanda înaintării, arătarea măsurilor, vădirea stării dinăuntru – Arată-mi credința și-ți voi arăta fapta. Arată-mi liniște, și-ți voi arăta credința (s.n.). Rugăciunea este descoperirea celor viitoare, semnul slavei. Rugăciunea este celui ce se roagă cu adevărat tribunal, dreptar și scaun de judecată al Domnului, înaintea scaunului Judecării viitoare”¹ – a Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iubiți frați și surori, medicamentul credinței înmulțită prin rugăciune și prin fapte bune, acum când sună clopotul, în auzul urechilor noastre, auzi Doamne rugăciunea poporului din casele lor, unește-ne de la sfântul Altar al Tău pe altarul tuturor sufletelor creștinilor din casele lor, din spitale și din toată lumea ta! Sporește-ne Doamne credința, nădejdea și dragostea, fă-ne mai buni și mai înțelepți! Întinde-ne și nouă mâna, precum ai întins-o copilului pe care L-ai vindecat. Dă-ne și nouă puterea de-a mărturisi: Da, Doamne, în epidemia de Coronavirus, cred și mărturisesc că Tu ești doctorul Care ai dat vindecare și prin rugăciune și prin post și prin credință, prin respectarea tuturor normelor de distanțare socială, pentru o mare apropiere spirituală în duh și-n adevăr, spre slava Ta!

Iubiți frați și surori, luați sfatul Sfântului Ioan Scărarul înainte de masa de prânz. Hrăniți la prânz sufletul! Înainte de toate, să punem pe hârtia rugăciunii

1. SFÂNTUL IOAN SCĂRARUL, *Scara Raiului*, în *Filocalia*, vol. 9, traducere pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Ed. I.B.M.B.O.R., București, 1980, p. 403.

noastre, o mulțumire sinceră! În al doilea rând, mărturisirea și zdrobirea sufletului într-o multă simțire! Apoi să facem cunoscut Împăratului toată cererea noastră. Cele bune și de folos sufletelor și trupurilor noastre, sănătate și pace lumii, de la Domnul să cerem! Duminică binecuvântată! Așa să fie! Amin!

SCARĂ LUMINOASĂ SPRE ÎNVIERE

Am început, fraților, în săptămâna a cincea din Postul Paștilor slujba Deniilor. Denie înseamnă slujba în biserică, seara, la apusul soarelui. Cuvântul se traduce în românește cu termenul „zi”. Este seară doar sufletește. Trăim lumina zilei și nu întunericul nopții. În această logică a Bisericii, arătăm că mai există o lumină care se aprinde din interior. Din lumina fără întuneric în ea! Este Domnul Hristos, Lumina lumii! Așa ne-a învățat chiar Dânsul: „*Eu sunt Lumina lumii*” (Ioan VIII, 12). De aici invitația Sa: să primim în noi această lumină persoană! Să aprindem în noi, ca și într-o candelă lumina neîntunecoasă! Atunci nu ne mai orientăm cu ochii exteriori, care solicită multă lumină exterioară, ci deschidem ochii lăuntrici, pe care cu siguranță îi avem. Trebuie însă, să ne alimentăm de la sursă, pentru a-L vedea mai întâi, pe cel ce este Lumina! Între Domnul și om, în întunericul serii, care arată limita vederii noastre doar în afară, se așază starea luminoasă a

păcii lăuntrice. Apoi consumăm, încet și tainic lumina rugăciunii.

Luminați lăuntric – trecem la fapta luminoasă, adică la viețuirea frățească. Când în noi este lumina Domnului, inima se deschide, se dăruiește și devine un „altar” al bunătății, al filantropiei. Câtă lumină ne trebuie, iubitorilor, de la distanța fizică, aflați, temporar, dureros, în case, pentru a depăși apăsarea sufletească și a deschide ochii lăuntrici, spre a ieși din singurătate! Aprindeți, după ce ați stins becul, o lumânare! Dacă aveți, o candelă! Priviți la lumina lină! Priviți la Sfânta icoană! Acum se unesc ochii noștri cu ochii Domnului deschiși veșnic asupra umanității, care ne învață să-i privim pe cei din jur, de departe, foarte de aproape. Înțelegem de ce pereții nu mai sunt un obstacol întunecos. Ei au devenit o fereastră, prin care-l vedem pe aproapele. Este în noi, nu numai între noi!

Așa să lumineze lumina noastră înaintea oamenilor, „*ca văzând ei faptele noastre cele bune să-l slăvească pe Tatăl nostru cel din Ceruri*” (Matei V, 16).

Așa urcăm luminoși spre Înviere!

1 aprilie 2020

**HAIDEȚI SĂ NE CURĂȚIM,
PRIN SPOVEDANIE DE PĂCATE
ȘI PRIN POCAINȚĂ SĂ NE CURĂȚIM
DE MICROBUL MAI GREU
DECÂT EPIDEMIA!***

Cântecul lacrimilor!“ Ce expresie nemaiauzită și, totuși, mărturisită prin cei ce au trecut, existențial, de la starea de disperare la speranță, de la durerea bolii lăuntrice, la ușurarea sufletească, de la tristețea pentru izolarea în întunericul păcatului, la bucuria întoarcerii la Părintele iertător care vede starea noastră de pocăință unită cu smerenia, adică justa evaluare sinceră de sine în fața Binefăcătorului Dumnezeu.

Lacrimile, cum știm, sunt și ele rezultatul unor trăiri, al unor stări lăuntrice; unele izvorăsc din tristețe. Acestea sunt nefolositoare și aducătoare de boli văzute sau ascunse. Altele sunt ușurătoare, se preling lin și duios, fără a le vedea cineva, de la exterior. Nici chiar cel care plânge lăuntric nu le vede. Dar simte o ușurare, inexplicabilă în cuvinte. Se simte eliberat. Reia firul viețuirii dintr-o altă determinare lăuntrică. Așa începe purificarea! Lacrimile lăuntrice lasă loc liniștii adânci, iar inima veghează ca un străjer, 24 din 24 de

* Cuvânt de învățătură rostit la slujba Deniei Canonului cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, 1 aprilie 2020.

ore la orice apăsare pornită din afară. Nu mai au efect, în această stare, decât undele armoniilor ce se nasc din rugăciune.

Una din aceste stări ne este oferită, de Biserică la începutul Postului Paștilor prin rugăciunea transferată din viersurile celui mai mare Imn al Pocăinței, cu 250 de strofe, alcătuit în secolul VII de Sfântul Andrei Criteanul. Se numește Canonul cel Mare.

Se cântă duios sau se citește lin, strofă cu strofă, de arhiereu ori de preot, la parohie, iar la sfârșitul fiecărei lecturi corul, armonizat pe un ton minor, mângâietor, catifelat, îngerește repetă rugăciunea vameșului „*miluiește-mă Dumnezeuule, miluiește-mă!*” De pe portativul muzical, intonația trece, pe neobservate, pe cel al inimii! Inima devine pupitru, harpă și cămară a unei simfonii atât de intime, încât, fiecare din noi devenim primitori și dăruitori de armonie dumnezeiască, în starea de disfonie omenească, din pricina păcatului!

Începem așa: „*De unde voi începe a plânge faptele vieții mele celei ticăloase? Ce începere voi pune, Hristoase, acestei tânguiri de acum? Căci ca un milostiv, dă-mi iertare greșelilor!*”

Urmează așa până la finalul celor 250 de strofe.

Din fiecare trebuie decupat mesajul. Este vorba de tot atâtea modele într-un fel, câte strofe sunt, din istoria mântuirii, din Vechiul și din Noul Testament, dar și din experiența pocăinței Sfinților Părinți. Stau față în față, mai întâi, sufletul și faptele noastre! Apoi vin ajutoarele bune și rele. După cum făptuim suntem însoțiți: binele cu cei buni, răul cu cei răi!

„Ți-am pus înaintea, o, suflete, pe cei dreapți, căror n-ai urmat!” Postul se înțelege, de la sine. De ce? Iată de ce: *„Însuși idol m-am făcut, vătămându-mă, cu poftele sufletului meu.”* Pentru aceasta avem mare nevoie de pocăință reală: *„Ci întru pocăință primește-mă și întru cunoștință cheamă-mă!”* *„Cu lut mi-au amestecat gândul eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, mă rog, albă ca zăpada făcând haina trupului meu.”* Aici este prelungirea înțelesurilor tainice ale pocăinței, de a ne reda starea cea dintâi, a hainei luminoase a Botezului nostru, pe care am pătat-o cu patimile și cu păcatele.

„Lacrimi din ochii mei Mântuitorule, și suspinuri din adânc curat aduc Ție, strigând inima mea: «Dumnezeule, păcătuit-am Ție, milostivește-Te spre mine»”, căci *„De n-a și păcătuit nimeni cu mine, totuși primește-mă, Milostive Mântuitorule și pe mine, care cu frică mă pocăiesc și cu dragoste strig: «Păcătuit-am Ție, Unuia, nelegiuuit-am, miluiește-mă»”.*

Dar cauza mult mai profundă a stării de păcătuire este depărtarea de Dumnezeu și prea neatenta apropiere doar de cele lumești! *„Legea a slăbit, Evanghelia nu lucrează și toată Scriptura în tine nu este băgată în seamă; profeții au slăbit și tot cuvântul Celui Drept. Și rănilile tale, o suflete al meu, s-au înmulțit, nefiind doctor care să le înșănătoșeze.”*

Totuși, Domnul ne oferă pilde, modele și ajutor în necazuri, în încercări, în toți, în păcate: *„Pildele Scripturii cele noi îți aduc ție, care să te ducă pe tine suflete la umilință, râvnește, dar, dreptilor, iar de păcătoși te leapădă*

și înduplecă pe Hristos cu rugăciunile tale, cu postul, cu curăția și cu smerenia!”

Față în față cu omul păcătos, „dintre care cel dintâi, *sunt eu*”, stă lumina văzută a lucrării tăcute și profunde a pocăinței, în trup, „o viață întreagă”! Este o mult prea păcătoasă, din tinerețele sale, pe nume Maria Egipteanca, trăitoare în primele secole creștine la Alexandria, pelerin, la Locurile Sfinte de la Ierusalim. Viața ei scrisă de Sfântul Sofronie, Patriarhul Ierusalimului (sec. VII) este „**Perla Pocăinței**”, iar autoarea acesteia este „**turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos**”, glasul celui ce strigă în pustie, predicând pocăința. Ea a urmat calea lăuntrică a pocăinței, neștiută de nimeni, în pustiul Iordanului 47 de ani! A descoperit-o pentru noi toți, căci niciodată lumina nu rămâne „sub oboroc”, Sfântul stareț Zosima. A văzut o lumină mare în întunericul nopții. Era o persoană. Era Maria. Trupul ei nu mai avea nevoie de haine, căci se spiritualizase în așa măsură încât haina de la botez strălucea în stafiditul ei trup! Totuși, a avut nevoie de duhovnic. De un preot. Ea era mai înaltă decât îngerii. Dar ei nu au trupuri. Le este mai ușoară pocăința. **Însă cei ce-n trup se pocăiesc, depășesc îngerii!** Confirmarea pocăinței nu o facem noi înșine. Nu ne autoiertăm! Nu ne auto-sfințim. Nu este cu putință! Nici nu ne autonaștem! Cu toate acestea, uneori, avem astfel de nefirești tendințe ale eului autoidolatriu!

A avut, în final, nevoie de preot! Preotul era un om sfânt! Totuși nu atinsese măsurile Mariei! Dar nici Maria nu le atinsese pe cele ale supremei smerenii, care

este baia lacrimilor purificatoare, dăruită doar de Hristos Domnul celor ce au primit această cerească misiune, în vasul șubred de lut! **S-a confesat.** Avem pentru unica și ultima dată conținutul acestei spovedanii. Așa a dorit Maria! Așa a dorit Dumnezeu să ne arate la un moment crucial al unei rătăcirii din partea unor eretici, care învățau atunci, în sec. VII, că Hristos n-a avut și voință omenească, ci numai dumnezeiască. Spre a rușina pe cei ce-L expediau pe Domnul Hristos real în Ceruri ori pe pământ, în pietism, egoism, singurătate religioasă bolnăvicioasă, de fapt mândrie autentică. În realitate, Domnul este prezent cu voința omenească în noi toți, solidar cu noi, iar crucea dumnezeiască ne ridică, prin pocăința sinceră, ca a Mariei, din „*iadul cel mai de jos*“! Cine citește viața Mariei Egipteanca nu mai poate rămâne insensibil, la propriile sale păcate. Și le vede! Le dezaprobă! Se scutură sufletește de praful acestora! Se spală în baia lacrimilor! Pleacă genunchii orgoliului! Se duce la medicul de suflet. Își spune lucrarea! Medicul este Hristos. Ascultă din cer prin urechea duhovnicului. Dezleagă din cer, cu mâna duhovnicului! Mai face ceva foarte important. Îi leagă mintea și cuvântul preotului duhovnic. N-are voie să știe nimic despre păcatele noastre. Avem voie să știm doar propriile păcate! Nu pe cele ale celor iertați de Hristos. Așa să fie. Să ne spălăm de păcate și să luăm Lumina de Sfintele Paști.

PRIN RUGĂCIUNE DISPARE FRICA DE VIRUS DIN INIMA NOASTRĂ *

Dumnezeul nostru Iisus Hristos, ne-a cerut să-L urmăm, căci este Doctorul și Vindecătorul sufletelor și al trupurilor noastre. Așa a spus Sfinților Săi Apostoli când le-a împărtășit harul: *„Peste cei bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi lor”* (Marcu XVI, 18). Îndesebi Sfântul Apostol Iacov ne învață: *„Dacă este cineva bolnav între voi, să cheme preoții Bisericii și rugăciunea credinței îl va vindeca și dacă are păcate i se vor ierta lui”* (Iacov V, 14). În acest sens un tată, zdrobit de durere pentru fiul său bolnav, pe care nimeni dintre oameni n-a putut să-l vindece, cum ne spune Sfânta Evanghelie, prin Sfântul Evanghelist Marcu, a venit la Domnul, după ce a vizitat toți doctorii și chiar pe Sfinții Apostoli. Ei n-au avut puterea lăuntrică să-l vindece pe copil. Ne-a arătat prin aceasta că există totuși și boli ascunse, nevăzute și insensibile la orice aparat medical performant din lumea aceasta. Dar efectul acestor boli îl simțim real. Duhul zguduie, urăște, țipă, lovește din interior. Este „microbul” duhului celui rău! Și a arătat Doamnel, că, dacă tatăl are credință, va primi medicamentul tot din credință. Dar tatăl și-a mărturisit puținătatea credinței: *„Doamne, ajută necredinței mele”* (Marcu IX, 24). Ajută

* Cuvânt de învățătură rostit la slujba Sfântului Maslu de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, 3 aprilie 2020.

să pot să Te cred! Alimentează-mi credința din puterea harului Tău, căci toate sunt cu puțință celui ce crede, cu adevărat, că *„Tu ești Hristos. Fiul lui Dumnezeu. Celui Viu”* (Matei XVI, 16), care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Domnul ne-a accentuat această lucrare harică, prin mesajul: *„De veți avea credință cât un grăunte de muștar veți zice muntelui acestuia «mută-te»”* (Matei XVII, 20). Un Sfânt Părinte din pustia Egiptului care nu credea, prin rugăciune, de la Duhul Sfânt, a văzut, dincolo de Nil, un munte care a început să se miște. Atunci a căzut călugărul în genunchi, zicând: *„Nu, nu, nu muntele să se miște, ci eu să mă mișc prin credință către muntele de vindecare, care este Iisus Hristos, prin harul Sfântului Duh”*. Acest har ne este dat nouă și prin Sf. Maslu. *„Cred, Doamne, ajută necredinței mele!”* este mărturisirea noastră în fața Doctorului și Vindecătorului, iar Biserica este „spitalul obștesc al sufletelor noastre”, precum spitalul pentru trup este „catedrala speranței” sănătății tuturor celor care astăzi, în România, ne temem de un virus nevăzut, dar care ne deschide ochii ca să vedem persoane care mor real, ucise de acest duh nevăzut împotriva căruia putem lupta doar prin credință, prin participarea, așa cum se poate, de la distanță, prin rugăciunea din suflet, din minte, din inimă și din casă și prin purificarea sufletului permanent cu cea a trupului, a casei. Aproximarea să fie în duh și, de la distanță, în trup. **În duh nu poate sta microbul!** Dacă duhul nostru se unește în rugăciune cu Hristos, dispăre, iubiților, din gândirea noastră, **frica de coronavirus**. Să trecem dincolo de

frică cu Domnul speranței! *„Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem pe cei drepți ci pe păcătoși la pocăință”* (Marcu II, 17). Ascultă, Domne, rugăciunea smerită pentru toți doctorii de suflet, toți preoții. Să nu aibă teamă să se unească duhovnicește, cum pot, cu toți creștinii din țara aceasta. Fă, Doamne, minune și dă energii tuturor medicilor pe lângă toată aparatura, pe lângă toate materiale de protecție a trupului. Ocrotește, Doamne, medicii care se luptă, în linia întâi, cu boala noastră! Trimite, Doamne, energii pozitive la toți românii, care să anunțe, prin toate mijloacele de informare, vești bune, anume: **că astăzi este mai bine decât ieri și mâine va fi mai bine decât astăzi!** Dacă Te vom lua pe Tine, Doamne, în noi, împreună cu noi, toți, și vom asculta de Tine, **vom asculta și de sfaturile medicilor. Cred, cum a declarat un medic, că de Paști va fi bine și vom fi cu toții bine, dacă ascultăm și ne protejăm.** Între orele 11 și 13, când mergem la piață și la farmacie, putem găsi deschisă de astăzi și o improvizată momentan *„farmacie sufletească”* la pangarul Catedralei. Am pregătit niște medicamente sufletului și trupului din destul, gratuit pentru curățire sufletească și trupească. Așa cum reușiți, aghiasma și sticluța cu untdelemn sfințit, le veți lua de aici. Repet: **„în dar ați luat, în dar să dați”!** Toate sunt în dar de la Sfântul Maslu de la Biserică mai ales acum în starea de epidemie! Avem aici aceste sticluțe de untdelemn sfințit de la Sf. Maslu, pe care îl găsiți ori de câte ori doriți. Creștinii dintr-un bloc se pot mirui cu untdelemn sfințit dintr-un singur flacon! Să învățăm, prin aceasta, să nu facem depozit

de medicamente, ci să împărțim mai bine medicamentele. Să le folosim pe cele sufletești, împreună cu cele pentru trup. Care puteți veni, treceți, așa cum spun rânduielile, le luați, mulțumiți și duceți-le la bolnavi. Să fiți sănătoși! Să fim sănătoși!

ÎN ÎNTRISTARE, BUCURIE! *

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin! Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, suntem azi la Denie, în necaz, în suferințe, în încercări și în boli și mai ales, izolați în singurătatea propriei persoane, adică, cei care suntem singuri în casele noastre: vârstnici, bolnavi, neputincioși, dar și tineri. Singurătatea chiar și a unui tânăr, între patru pereți, tot tristete este. Este un fel de boală care creează disconfort, lipsă de pace lăuntrică și multă durere. Și chiar doi sau trei în propria familie, doar între patru pereți – cât de bine ar fi tapetați!

Cât de scumpe și minunate ar fi obiectele și spațiul ambiental, nu pot vibra, nu pot lumina, nu pot chema, nu pot răspunde la o întrebare: Cui să-i spun durerea sufletului meu? Pot să-i spun fapte, întâmplări, situații care țin de viața de zi cu zi. Dar cum eu nu sunt făcut doar pentru a răspunde chemărilor din ziua de astăzi,

* Cuvânt de învățătură rostit la slujba Deniei Acatistului Bunei Vestiri, de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, 3 aprilie 2020.

doar pentru trupul meu, ci am și gânduri, am și nemulțumiri, am și suflet! Poate nu am durere în trup și e bine! E minunat! Înseamnă că sunt sănătos trupește! Dar îmi mai lipsește ceva! Îmi lipsește, de fapt, nu ceva, ci îmi lipsește Cineva! Îmi lipsește Cineva care să îmi fie confident, care să mă asculte, care să îmi asculte tăcerea.

În tăcere, acolo, este Cineva. În tăcere, în taină îmi vorbește Cineva din liniștea Lui, din pacea Lui, din tăria Lui, din sănătatea Lui sufletească, dar mai ales din răbdarea Lui în tăcere de a mă asculta pe mine netăcutul, nemulțumitul, trufașul, încrezutul. Astăzi, acest Cineva cu „C” mare este mai mult decât propria mamă care ne-a dat viață trupească! Acest Cineva este chiar Împărăteasa Cerului și a Pământului, este „Biserica în-suflețită”. Este „scara” care Îl coboară pe Dumnezeu din înaltul cerului în adâncul „iadului”. Din sufletul meu, este „Catedrala în care a intrat” Iisus Hristos să slujească Liturghia bucuriei, este persoana unică din existența umanității care a fost rugată de îngerul Domnului trimis din Ceruri Arhanghelul Gavriil să facă pasul decisiv spre întărire și ridicare de la decăderea umană în suferință, în tristețe, în boală, în patimă, în păcat, în însingurare, în răutate!

Acest pas s-a făcut prin mâna lui Dumnezeu și prin harul Sfântului Duh Care S-a pogorât peste dânsa prin cuvintele îngerului: „Bucură-te! Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine!” Așa a început Denia de vineri seară din a V-a săptămână de post, numită Denia – ziua luminoasă din „seara păcatului”. La apusul soarelui a

răsărit „Steaua” în inima noastră, a dumneavoastră, a celor din casă, a dumneavoastră cărora vă plânge inima că sunteți între patru pereți, sângerează și la mine ca și la dumneavoastră. Miracolul stă în aceea că în tristețe, slujba aceasta ne-a invitat să vindecăm tristețea, care ne-a cuprins pe toți și frica care ne-a învăpăiat inimile, în această stare de consternare ne-a chemat Maica Domnului și ne cheamă, acum, în seara aceasta să rostim, împreună cu Biserica, bucuria! Știți de câte ori a cântat Biserica în seara aceasta „bucură-te”? De o sută șaptezeci de ori. De o sută șaptezeci de ori s-a repetat cuvântul în cele douăsprezece strofe ale Acatistului și s-a repetat prima, treisprezece strofe a câte tresprezece imne, la care se adaugă încă un „bucură-te” în plus la icosul întâi. La cele o sută șaptezeci dacă adăugăm și strofa plus refrenul pe care le-a cântat strana, încă de treisprezece ori, s-ar adăuga, iată, în total, o sută optzeci și trei de chemări ale noastre la bucurie! Nu este orișice bucurie, nu o bucurie care vine de la o secundă la alta, nu o bucurie a nerăbdării, nu o bucurie pentru a ni se împlini o dorință acum, adică să ne dea Dumnezeu, pe minut, ce-i cerem noi!

Este o bucurie care ne schimbă imediat gândirea tristă chiar dacă suntem întristați de oameni. Și suntem întristați de oameni! Pentru că ne place să ne împărtășim tristeți unii altora. Ei, această rugăciune din această seară împotriva dorințelor noastre omenești ne invită și ne ajută să facem un pas spre acea bucurie de a fi creștini, de a fi creștini ortodocși, de a fi creștini ortodocși români, de a fi frați între noi, de a fi împreună

la bine și la greu, de a avea o posibilitate acum de a ne uni unii cu alții de la distanță într-o mare apropiere sub acoperământul Născătoarei de Dumnezeu ca fii ai ei. S-a spus că ea este „cămara” și „sălașul” în care intră sfinții, s-a spus că ea este „Cea prin care răsare bucuria”, s-a spus că ea este Cea de care trebuie să ne bucurăm, pentru că ne izbăvește de lacrimi și de întristare. Această bucurie vine din harul lui Dumnezeu, nu din cuvântul pe care îl rostim noi și din repetarea lui de o sută optzeci și trei de ori, ci din tot atâtea chemări.

Dă-ne Doamne, harul Preasfântului Duh și îngerul păzitor al sănătății noastre, precum ai trimis pe Arhanghelul Gavriil la Nazaret, la Preasfânta Fecioară Maria să-i aducă bunele vestiri de bucurie, ca Tu Să Te naști pe pământ, tot astfel trimite, Dumnezeule, Mântuitorul nostru prin rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și Maica noastră, a Bisericii pe Arhanghelul Gavriil să ne vestească tot de atâtea ori la câți români suntem în țară și în lumea aceasta. Dă-ne, în seara aceasta, tuturor, vestea bucuriei, să trecem la bucurie din întristare prin harul, puterea, rugăciunea și darul nostru. „Bucură-te Biserică”, bucură-te slujitorule, bucură-te frate, bucură-te medicule, bucură-te bolnavule, bucură-te! bucură-te! bucură-te! Se cuvine să nu ne mai întristăm deoarece „răsare” bucuria și la tristețea care a devenit contagioasă, ne cheamă de o sută optzeci și trei de ori Născătoarea de Dumnezeu să ne bucurăm că ne ajută să biruim boala. Să ne bucurăm, pentru că suntem fiii ei, iar ea este bucuria tuturor celor necăjiți. Bucurați-vă toți!

SĂ NE SLUJIM UNII PE ALȚII*

Tema de astăzi, o prezentăm pe scurt, deoarece și răbdarea noastră nu este prea mare în situația de pandemie. Dar iubirea lui Dumnezeu este mai puternică! Evanghelia duminicii a V-a din Sfântul și Marele Post ați auzit-o la Sfânta Liturghie, transmisă astăzi, online. Domnul se pregătește de Sfintele Lui Pătimiri. Acestea sunt suma propriilor noastre păcate și patimi, pe care El le primește de bunăvoie. Ne spune și nouă cum a spus Sfinților Apostoli acum 2.000 de ani: *„Iată ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat în mâna arhiereilor și a cărturarilor, și-L vor osândi la moarte”* (Matei XX, 18). Este cutremurător! Pentru atât bine cât a făcut lumii, primește înapoi de la lume: batjocură, scuipare, biciuire și moarte. Dar pe acestea le primește cu bucurie pentru a ne vindeca de ele. Mai bine zis, pentru a ucide spiritual cauza care produce răutatea manifestată în gând, în cuvânt și în faptă. Pentru noi suferă, noi aducem, suferință Domnului, iar Domnul ne dă în locul suferinței, biruință asupra răului, asupra diavolului, asupra păcatului. Dacă am ști cea mai mare biruință din lumea aceasta, biruința împotriva păcatului, prin Jertfa Domnului pe Sfânta Cruce, n-am mai păcătui. Ne-am abține. Nici n-am mai fi în situația de a fi depășiți în prăbușirea din ca-

* Cuvânt de învățătură rostit la slujba Sfintei Liturghii din Duminica a V-a a Sfântului și Marelui Post, de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, 5 aprilie 2020.

uza păcatelor noastre. Domnul își anunță Sfintele Pătimiri, iar în partea a doua a textului Evangheliei ni se relatează cum Sfântul Ioan, ucenicul iubit, împreună cu fratele său Iacob, fiii lui Zevedei, care erau prieteni și vecini cu Sfântul Andrei și Sfântul Filip, din Betsaida Galileii, îndemnați chiar de mama lor, l-au rugat să-i așeze în demnități mai mari, de-a dreapta și de-a stânga Sa. Ei gândeau omeneste, pentru o situație mai bună aici, pe pământ. Și noi gândim tot astfel. Locuri mai bune, mai aproape de conducători, mai avantajoase, mai liniștite și mai pline de onoare. Domnul, auzind aceasta, S-a îndurerat. Le răspunde direct, prompt și simplu: „Nu știți ce cereți!” (Marcu X, 38). Acestea sunt specifice celor ce conduc oamenii și stăpânesc. Între noi nu trebuie să fie așa. Totuși noi, de copii avem în sânge dorința de a fi mai mari. Nu-i nimic rău în aceasta. Dar dorința de a fi mare peste cei mici, conduce la concluzia Mântuitorului – mesajul Evangheliei de astăzi – voi toți, iubitorii de putere și de mărire în lumea aceasta, nu știți ce cereți. Ucenicii vor fi văzut că cel dintâi, cel mai mare, le răspunde cu o măsură care depășește lumea aceasta: Voi știți că cei mai mari din lumea aceasta îi stăpânesc pe ceilalți! A considera subalterni inferiori este o degradare umană. Pe ucenici îi cheamă la un înțeles mai adânc. Prin ei ne cheamă și pe noi la o atitudine fraternă și solidară. Domnul ne dezleagă prin Sfânta Evanghelie de astăzi, obsedanta și chinuitoarea întrebare a pornirii launtrice ființiale a fiecăruia. În realitate, ne apără de tristețea ce o trăim când cineva ne provoacă în fața ier-

arhiilor convenționale. Cine nu este ispitit să subjuge pe semenul său, în familie și-n societate? Așa s-a născut o vorbă curentă: „la mai mare!” Poate că niciodată ca acum, în suferința accentuată, în izolarea noastră din cauza unui virus nevăzut, dar care are o putere mare, iată, mai mare ca ierarhiile și puterniciii lumii de astăzi. Poate că auzim chemarea profetului: *„Cei puternici plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu!”* (Isaia VIII, 9). Dar, se cuvine a preciza ca Dumnezeuul nostru este smerenia reală. Hristos a ales să fie ultimul a ales să fie ultimul în ierarhia lumii acesteia. Domnul nostru Iisus Hristos se detașează de orice poftă de putere, de orice poftă de avere. În schimbul acestora, ne oferă darul vieții și al sănătății. Iată cele două daruri care ar trebui mai mult prețuite de noi toți, mici ori mari. Sănătatea guvernează între cei care trăim în această viață plină de încercări, de dureri, de necazuri, de suferință și de moarte. Fiul Omului n-a venit, ne spune Domnul astăzi prin Sfântul Evanghelist Marcu, să I se slujească, ci a venit să slujească tuturor.

Concluzia este deci de la Domnul. Este o concluzie simplă, dar pentru că este simplă, nu este ușor de luat în seamă și de împlinit de către noi. Pentru a ne fi bine pentru a fi oameni buni, să împlinim porunca iubitoare a Domnului din Evanghelia Duminicii a V-a din Postul Paștilor. Care este aceasta? Cel ce vrea să fie mai mare între voi, să fie vouă tuturor slujitor. Să slujim prin rugăciune, la Altar, la Sfânta Spovedanie, la Sfânta Liturghie, la Sfântul Maslu, la întâlnirea dintre slujitori și credincioși; în familie soțul să slujească so-

ției și soția soțului, copiii părinților și părinții copiilor, dascălii elevilor și studenților și viceversa, medicii bolnavilor și bolnavii medicilor și toți atât cât putem. Să ne slujim, să ne transmitem știri bune, să-i înțelegem, mai ales, și să-i urmăm pe cei ce ne apără sănătatea noastră. Suntem împreună slujitorii cu dânsii pentru izolarea puterii virusului, ca Domnul să ne scoată din izolare cât mai curând. Dacă vom înțelege că tot cel ce vrea să fie întâiul între noi, să fie slujitorul tuturor, așa se va întâmpla.

IUBIȚI TINERI, VESTIȚI LUMII ÎNVIEREA!

Ne este foarte dor de freamătul, entuziasmul, vigoarea energia, frumusețea prezenței voastre în școala vieții, societatea noastră!

Dar voi nu sunteți absenți decât fizic, doar în bănci și pe stradă.

Sunteți însă foarte prezenți spiritual și real, prin suflu tineresc, peste tot: mai întâi în FAMILIE, adică ACASĂ, cu PĂRINȚII, care vă contemplă, cu lumina ochilor, ca pe ICOANELE VIITORULUI ȘI SPERANȚEI VIEȚII, apoi între voi, prin comunicarea cu PRIETENII și cu DASCĂLII, care, ca și părinții, vă caută, vă cheamă la comunicare, la o altă percepție, provocată de epidemie, a școlii: de la distanță fizică, însă de la o oarecare apropiere.

Prietenia este o altă manieră de a trăi prezența, în mod intens și cu bucurie!

Dar, dar... ne mai trebuie CINEVA!

Este COMUNICATORUL MAXIMEI APROPIERI SPIRITUALE, care, în fond, este cea mai sigură în condițiile actuale.

Regândți puțin, în tăcere, câteva minute, atitudinea față de educația religioasă. Din bancă, religia pare a fi o știință, ca toate altele, mai mult sau mai puțin interesantă, la tinerețe. Treceți acum spre imaginea mamei, în casă, în familie, la masă! Deschideți o pagină din Sfânta Scriptură! Deschideți pe internet o imagine unde voi sunteți o Biserică tânără, vioaie, unde vă dați mâna în tabere ori la fapte de voluntariat. Mai ales unde zâmbiți, într-o lume tristă... Zâmbiți, dragi tineri! Zâmbind veți întâlni pe Cel ce vă zâmbește și vă cheamă și ne cheamă: Lăsați-i să vină la Mine, la Hristos, PRIETENUL TINERILOR, al nostru, al tuturor celor suferinzi în izolarea temporară și-n epidemia trecătoare. Domnul este de față! Uneori am ezitat să-L vizităm în biserică, chiar de la ora de religie. **Acum El vine la noi**, în suflet, în minte, în inimă, în noi, între noi, în familie, în prietenia de pe virtual, care capătă consistență prin unirea noastră în rugăciunea personală!

Vă așteptăm Duminica, în Sâmbăta Floriilor, la marea procesiune a tinerilor, cu flori primăvăratice, la Galați, la Brăila, la Tecuci, peste tot! Ce facem? Continuăm în forme mult mai profunde DORUL ȘI DRAGUL DE A FI PELERINI spiritual, mergând, prin rugăciune scurtă și densă, unul spre altul, într-o mare întru-

nire tinerească, spiritualizată. Dumnezeu ne deschide de Sus zâmbetul și ne dăruiește iubirea de aproapele suferind: bunicul, bunica, fratele din spital, poate frații tineri cu unele dureri pasagere... Ne cere să ne deschidem inimile și să comunicăm frumos, înălțător, inteligent și prietenos cu toată lumea. Să dăm celor triști și îngrijați, din izolare, speranță tinerească! Faceți aceasta în propria familie! Așa participați și animați cea mai credibilă lecție tinerească despre credința în viață, în lumină, în sănătate, în Înviere!

Am primit cel mai frumos îndemn tineresc din partea unor tineri din Spania către întreaga lume, în timp de CORONAVIRUS: „VOM BIRUI!”. Chiar și în prăpastia suferinței fără de ieșire, Hristos este prezent, este acolo! Întinde mâna Sa! Așa cum l-a ridicat pe Sfântul Petru din apă și, mai ales, cum a înviat pe tânărul din Nain și l-a dat viu mamei sale, tot astfel, de Sfintele Paști veți fi făclii luminoase de speranță, de tinerețe a vieții, de lumină, în suflet, în minte, în inimă! Pentru voi și pentru noi toți!

Haideți să ne rugăm împreună, de la distanță, pentru o mai mare apropiere sufletească! Haideți să ne unim în acte simple, dar foarte necesare de voluntariat, așa cum se poate. Aceasta este tot o rugăciune! Este mai mult: este „liturghia iubirii” !

Strigați din adâncul sufletului bucuria Învierii lui Hristos, ca tineri!

6 aprilie 2020

IV.
LUMINA RUGĂCIUNII
CONCRETIZATĂ
ÎN FAPTELE IUBIRII MILOSTIVE

COMUNICATELE DE PRESĂ ALE PATRIARHIEI ROMÂNE

RECOMANDĂRI PRIVIND ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR FILANTROPICE ÎN CONTEXTUL ACTUAL

În contextul pandemiei cu noul coronavirus (COVID – 19) și a instituirii stării de urgență națională, Biserica Ortodoxă Română, prin structurile sale (centre eparhiale, protopopiate, parohii și mănăstiri), precum și prin intermediul ONG-urilor ce funcționează în cadrul eparhiilor, participă încă de la început la efortul comun de susținere a persoanelor vulnerabile, împreună cu autoritățile centrale și locale.

Pentru un mod de acțiune unitar și corelat cu eforturile instituțiilor statului care au atribuții în domeniu, se recomandă desfășurarea la nivelul parohiilor a tuturor activităților filantropice specifice acestei perioade după următoarea procedură:

Organizarea unui grup de acțiune alcătuit din preoți, diaconi, cântăreți, voluntari și specialiști din cadrul parohiei, care să analizeze situația concretă din parohie, să

identifice cazurile bătrânilor și persoanelor vulnerabile, precum și posibilitățile de a ajuta concret (legătura între membrii grupului se ține telefonic sau online);

În mod obligatoriu, grupul de acțiune va trebui să coopereze cu autoritățile publice locale, pentru eficiență în acțiune și respectarea riguroasă a dispozițiilor legale în vigoare;

Preotul paroh va menține legătura între grupul de acțiune la nivelul parohiei, pe care îl conduce, și responsabili desemnați de centrul eparhial, autoritățile locale, ONG-uri, dar și cu potențialii beneficiari și voluntari/donatori;

Grupul de acțiune va desemna responsabili din cadrul său care să intre în legătură, telefonic sau online, cu persoanele care necesită sprijin;

Acolo unde există posibilitatea, parohia va populariza prin intermediul mijloacelor online platforma **ajutacubucurie.ro** și TelVerde **0800800368**, cu acoperire națională, înscriind voluntarii proprii în respectiva baza de date;

Se recomandă insistent implicarea ca voluntari a tuturor clericilor, membrilor Consiliului și Comitetului parohial care nu au vârsta de peste 65 de ani și îndeplinesc celelalte cerințe legale pentru acest tip de activitate, precum și a membrilor organizațiilor de tineret sau caritabile ortodoxe;

Grupurile de acțiune din parohii se vor ocupa de distribuirea de alimente neperisabile sau/și hrană caldă, efectuarea și livrarea cumpărăturilor uzuale (alimente, medicamente, produse de igienă), identificarea de bi-

nefăcători care să se implice financiar sau prin donații de produse alimentare și igienico-sanitare în beneficiul persoanelor vulnerabile identificate în parohie.

În toate activitățile derulate se vor respecta riguros regulile de igienă și cele de protejare a sănătății beneficiarilor și voluntarilor.

**Sectorul Social-Filantropic
al Patriarhiei Române**

22 martie 2020

**AJUTOR SOCIAL-FILANTROPIC
OFERIT DE PATRIARHIA ROMÂNĂ
CELOR AFECTAȚI DE PANDEMIE**

Într-o perioadă marcată din ce în ce mai mult de criza medicală cu consecințe sociale provocată de pandemia cu noul coronavirus (COVID – 19), Patriarhia Română i-a îndemnat pe ierarhi și pe preoți să intensifice unirea rugăciunii cu fapta bună, manifestată prin acțiuni sociale concrete ale Bisericii.

Acestea sunt rodul firesc al iubirii și solidarității față de cei ce suferă deja consecințele dureroase ale acestei situații de criză: oamenii vârstnici și săraci, dar și cei aflați temporar în izolare sau în carantină. Intensificarea implicării sociale a Bisericii reflectă în aceste zile și prețuirea deosebită față de toți cei care, în frunte cu medicii, lucrează în spitale și în alte așezăminte medicale.

Răspunzând chemării Patriarhiei Române, centrele eparhiale, protoieriile, parohiile și mănăstirile s-au implicat social-filantropic și au raportat până în prezent un ajutor financiar și material în cuantum de 4.105.002 lei.

La acest sprijin social-filantropic în derulare se adaugă donația Preafericitului Părinte Patriarh Daniel în valoare de 10.000 lei din salariul personal, depusă în contul platformei **„Ajută cu bucurie”** (**ajutacubucurie.ro**) în scopul achiziționării de materiale de protecție pentru voluntarii activi în acest proiect sprijinit de Patriarhia Română și de Federația „Filantropia”.

Patriarhia Română apreciază orice donație, mică sau mare, pentru a ajuta pe toți cei greu încercați de efectele acestei epidemii să depășească mai ușor momentele grele prin care trec.

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

31 martie 2020

INTENSIFICAREA RUGĂCIUNII ȘI ACȚIUNII PENTRU AJUTORAREA TUTUROR CELOR AFECTAȚI DE PANDEMIE

În contextul pandemiei cu noul coronavirus (COVID – 19) și a instituirii stării de urgență națională, ca urmare a îndemnului Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, ierarhii, preoții și voluntarii din rândul

credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române au intensificat acțiunile social-filantropice destinate persoanelor vulnerabile și afectate de pandemie.

Ajutorul oferit este unul concret, material și este destinat în mod special persoanelor vârstnice și sărace, bolnave sau cu dizabilități, celor aflați temporar în izolare sau în carantină, dar și unor instituții medicale, și a constat în donația și distribuția de produse alimentare, igienico-sanitare și aparatură medicală.

Prin implicarea directă a centrelor eparhiale, protoieriilor, parohiilor și mănăstirilor, în perioada **30 martie – 3 aprilie 2020**, a fost oferit un ajutor financiar și material în cuantum de **3.048.669 lei**.

Până în prezent, contribuția totală a Patriarhiei Române la ajutorarea tuturor celor greu încercați de efectele acestei epidemii se ridică la valoarea de **7.153.671 lei**.

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

7 aprilie 2020

RUGĂCIUNE, COMUNIUNE, FILANTROPIE

Rugăciunea, Sfânta Împărtășanie, evident după Sfânta Spovedanie, sărutarea sfintelor icoane și participarea credincioșilor la sfintele slujbe, în biserici, mai ales la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, au suscitât multe îngrijorări legitime în timp de epidemie, dar și interpretări, uneori exagerate sau de-a dreptul necuviincioase la adresa puterii, iubirii și ajutorului Milostivului Dumnezeu în Biserica Sa, pe care, cum bine știm, în esența ei nici porțile iadului nu o vor birui, cu atât mai puțin un prea periculos, dar trecător microb, foarte contagios. Când spunem Biserică, avem în vedere realitatea și nu imaginarul doar instituțional, nu doar slujitorii, ci toți credincioșii, în orice stare s-ar afla, la orice apropiere sau la orice distanțare s-ar situa voit sau nevoit de „*Mama spirituală a poporului român*”, așa cum a spus poetul Mihai Eminescu.

Reținem: **Biserica este comuniunea de iubire a Persoanelor Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, extinsă, adică revărsată haric, duhovnicește, în comunitatea celor ce cred și s-au botezat, prin Hristos în Duhul Sfânt. Astfel, „precum în Cer, așa și pe pământ”, ne unim în credința binefăcătoare și ne**

împărtășim, prin rugăciune, prin Sfintele Taine și prin faptele bune de bucuria de a forma o mare familie umană, o uniune a tuturor familiilor creștine. Și familiile creștine sunt „biserici”, adică nuclee de bază ale Bisericii.

Comunicarea este esențială între noi, de acasă, cu Sfântul lăcaș și slujitorii din Casa Domnului cu tur-lă, cu Sfânta Cruce și Sfântul Altar, pe care se jertfește Mântuitorul la Sfânta Liturghie, pentru a ne împărtăși cu Sfântul Său Trup și cu Sfântul Său Sânge, pentru a primi „*Medicamentul nemuririi*” (Sf. Ignatie Teoforul).

Din Sfânta Liturghie, deodată cu Sfânta Împărtășanie, primim și Învățătura pentru suflet, Sfânta Evanghelie, dar și iubirea concretizată în faptele filantropice. Se unește, astfel, vizibil, palpabil, concret, Altarul euharistic din Sfântul Lăcaș și „altarul” fratelui, așa cum ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur, unul din alcătuitoarii Sfintei noastre Liturghii.

Dorim, în câteva rânduri, să vă oferim unele aspecte, foarte concrete, despre modul în care a înțeles și apoi acționat Sfânta noastră Biserică, slujitorii și credincioșii, la recenta provocare a pandemiei, care, cum vedem, a produs, cel puțin pentru creștinii practicanți, cea mai neașteptată măsură, sigur menită să-i ajute medical și preventiv de contagiare în comunitate, deci măsura închiderii bisericilor. **A fost suferință și rămâne o durere mare, nemaîntâlnită în timp de normalitate pentru generațiile noastre.** Privind acum pragmatic, Sfânta Biserică s-a adaptat ritmic, înțelept, prudent, dar ferm pentru **protecția sănătății fiilor și fiicelor ei, ca o**

mamă! Ce face o mamă? Își protejează copiii, indifereent care ar fi prețul! Cu atât mai mult, mama noastră duhovnicească, Biserica este sensibilă la sănătatea noastră, însă, în ambele sensuri: sufletește, mai întâi, și evident, omenește. Așa este și constituirea persoanei umane, suflet și trup.

A. Măsuri la nivel de Patriarhie

Practic, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, după atente analize teologice și liturgice, spirituale și filantropico-sociale, în forurile patriarhale, prin consultare cu ierarhii Sfântului Sinod, după nenumărate dezbateri la temă cu Autoritățile de Stat, responsabile de starea noastră de sănătate, ne-a transmis ritmic, punctual și pragmatic, îndrumări Eparhiilor, iar acestea slujitorilor și credincioșilor.

Apelul prim a fost la **Rugăciunea unită cu fapta milostivă și eliminarea panicii** ce se instalase și încă mai persistă în popor.

În 28 februarie 2020 ne-a transmis un „Cuvânt pastoral pentru întărirea în credință și în comuniune euharistică”, respingând teologic și liturgic, practic orice interpretare laicizantă despre posibila contagiune prin Sfânta Împărtășanie, astfel că „*regula împărtășirii clericilor și a credincioșilor din același Sfânt Potir rămâne neschimbată, iar preoții vor explica tuturor credincioșilor că această împărtășire nu a fost vreodată pentru cineva și nici pentru ei nu va fi un pericol!*”

Pe timp de carantină, de izolare la domiciliu și cu bisericile închise pentru credincioși se impun măsurile prudenței, însă și aici **rolul major îl are preotul duhovnic. El știe, este învățat și a primit îndrumările trebuitoare la moment pentru a administra, în regim de epidemie, Sfintele Taine!**

În 20 martie 2020 Sfânta Patriarhie a transmis **„Îndemn la credință, echilibru și solidaritate”**. În vederea aplicării concrete și uniforme a reglementărilor, care afectează temporar viața liturgică a Bisericii, Patriarhia Română, în consultare cu eparhiile ei, va elabora periodic și va transmite clerului și credincioșilor îndrumări pastorale, unitare, care vor fi aplicate în toată Biserica Ortodoxă Română. De aceea, este mare nevoie de consultare și cooperare în toate acțiunile pe care le desfășurăm.

Se precizează prioritățile esențiale: **„rugăciunea și responsabilitatea pentru sănătatea personală și socială, precum și ajutorarea concretă a celor aflați în nevoie.”**

Menționăm faptul că în 12 martie 2020 s-au transmis: **„Îndrumări către parohii și mănăstiri pentru respectarea unor măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor cu noul Coronavirus (Covid 19).”**

În 13 martie 2020, un nou comunicat ne cheamă: **„La fiecare slujbă, Biserica se roagă pentru încetarea epidemiei de Coronavirus”**.

În 16 martie 2020, Preafericitul Părinte Patriarh a adresat un Cuvânt de încurajare și speranță în contextul în care pe teritoriul României a fost decretată

starea de urgență, în plină epidemie de coronavirus, deoarece așa cum se prevede în alt Comunicat de presă, din 16 martie 2020, „Biserica se va adapta treptat și responsabil la realitatea dictată de actuala criză medicală”.

În 18 martie 2020 am primit „Îndrumări acutalizate pentru parohii și mănăstiri, în contextul noilor măsuri de prevenire a îmbolnăvirii cu noul coronavirus”.

În 22 martie 2020, s-au transmis „noi îndrumări pentru parohii și mănăstiri, în condițiile ultimelor măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor cu Covid 19”.

În 24 martie 2020, în ajun de Buna Vestire, am fost înștiințați de „Rugăciunea comună, la mijlocul zilei, în toată România, *Tatăl nostru*”, la orele 12.00. Se trag 1-2 minute clopotele.

În 25 martie 2020, Patriarhul României recomandă „grija de sănătatea psihică, acasă. Maica Domnului poate fi de mare ajutor.”

În 27 martie 2020 am primit „Recomandări privind organizarea activităților filantropice, în contextul actual”.

În 30 martie 2020, Patriarhul Daniel ne învață: „Evanghelia, răspuns în pandemie”. Să luăm, cu toții, slujitori și credincioși, în frică de Dumnezeu și în stare de iubire curată față de aproapele, în contextul luptei cu epidemia. Doar așa vom fi salvați și vom fi sănătoși!

***B. Activități liturgice filantropice
și măsurile de apărare a noastră de Coronavirus, în
Arhiepiscopia Dunării de Jos***

Mai întâi, slujitorii noștri, secondăți de bunii creștini, în comuniune de rugăciune și-n cooperare filantropică, în chip smerit și responsabil ținem legătura cu Domnul în familii, în sfintele locașuri și acolo unde nu este îngăduit ori suntem poftiți, în conformitate cu prevederile stricte ale autorităților pe care le respectăm și recomandăm ritmic credincioșilor să le aplice fără nici o ezitare, cu scopul apărării noastre de contagiune și biruirea virusului.

1. Evident, mai întâi, am așezat la locul cuvenit **rugăciunea** personală, mai ales acum în starea de izolare, când credincioșii nu pot lua parte la sfintele slujbe. Preoții slujitori, în frică de Dumnezeu, respectă rânduielile sanitare și sociale, dar luptă, în lumina misiunii, pentru a fi de folos duhovnicește credincioșilor. Comunică așa cum se poate, încurajează cât pot de mult creștinii la speranță și ajută, după puteri, pomenind pomelnice zilnic, la vii și adormiți.

Răspund la chemările credincioșilor, respectând toate măsurile, atât pentru protecția lor, a familiilor cât și, evident, a credincioșilor.

Este pentru noi toți o provocare unică și aceasta mai cu seamă în perioada celor mai frumoase momente de rugăciune personală și comunitară, la ceremoniile Postului Mare și îndeosebi ale Săptămânii Sfintelor Pătimiri care ne conduc la Sfânta Înviere. Dar, știm că

toate limitările sunt îngăduite de Dumnezeu pentru înțeleptirea și ajutorul nostru. Le vom depăși în stare de rugăciune, de solidaritate frățească și de iubire curată, frățească, realizând în izolarea fizică o mai mare apropiere sufletească.

Nu ne-am așteptat, însă, nici noi slujitorii și poate nici unii dintre dumneavoastră, iubiți credincioși, practicanți, ori mai puțin practicanți, sau mai la distanță de Biserică, să ne unim în rugăciune atât de minunat, de la distanță și totuși foarte aproape!

Cine și-ar fi imaginat că instrumentele moderne, internetul și aparatura, pot să ne ajute în astfel de situații să ne unim sufletele, să ne spunem durerile Domnului, împreună din casele devenite temporar și biserici?

Mila și iubirea lui Dumnezeu, credința puternică și disponibilitatea fraternă, în rugăciune produc împreună de la Dumnezeu minuni!

Ne-am apropiat atât de mult, de la distanțe atât de mari, necunoscuți, diferiți, în stări speciale și totuși uniți. Acesta este darul Lui Dumnezeu! Lui Să-I mulțumim! Nu noi suntem cauza rugăciunii de seară, în comun, de la Paraclis, sau a rugăciunii pentru decedați din sâmbetele Postului Mare, a Sfântului Maslu din Catedrală, ori a Sfintei Liturghii, ci Domnul Iisus Hristos, Maica Domnului și toți sfinții. Desigur, fără chemarea și dragostea noastră, n-ar fi cu putință aceste stări de sănătate sufletească și de iubire frățească, prin care îndepărtăm frica de boală și obținem sănătatea!

2. Care au fost măsurile luate la nivelul Arhiepiscopiei Dunării de Jos?

Mai întâi, s-au transmis absolut toate comunicatele Patriarhiei, ritmic, însoțite de îndrumări chiriarhale și administrative practice la Protoierii, Parohii și Mănăstiri, prin **Comitetul eparhial pentru starea de urgență**, instituit îndată după declanșarea epidemiei.

Astfel, în 17 martie 2020, s-a transmis, pe lângă comunicatele centrale ale Patriarhiei și ale Autorităților de Stat, **„Îndemnul Pastoral în stare de epidemie”**.

În 20 martie 2020, Ierarhul a împărtășit un îndemn, de la suflet la suflet, către păstori și prin dâșii către credincioși **„De la Altarul lui Hristos pe altarul frate-lui”**.

În 21 martie 2020 s-au elaborat câteva precizări liturgice, în contextul limitării slujirii cu credincioși, în biserică.

În 23 martie 2020 s-a emis o nouă îndrumare, în conformitate cu Comunicatul Sfintei Patriarhii de aplicare a **„Noilor măsuri privind slujbele potrivit cu situațiile concrete în arhiepiscopie”**; în 24 martie 2020, **„Alte îndrumări privind activitățile social-filantropice la parohiile și mănăstirile din eparhie”**.

În 31 martie 2020 Permanența Consiliului Eparhial a elaborat un nou document pentru mai buna comunicare a noastră, a tuturor slujitorilor, pentru pregătirea Sfințelor Sărbători pascale, în condițiile noi de epidemie.

S-a inițiat apoi metoda comunicării vizuale, directe, cu protoieriile, ceea ce a însemnat, un important pas

înainte în apropierea noastră, mult mai concret, mai articulat de situațiile și problemele din toate comunitățile bisericești ale arhiepiscopiei.

Ar merita evocate aici răspunsurile prompte și concrete ale protoieriiilor și ale preoților noștri, care, ne oferă zilnic mărturii frumoase ale faptelor laudabile de ajutorare a medicilor, bolnavilor, săracilor și celor din carantină cu Domnul, din Biserică spre oameni. Cu mijloace economice precare se realizează fapte milostive caritabile.

3. Aspecte. Programe. Fapte filantropice

Să trecem la fapte! Ele au limbajul lor specific. Adesea căutăm cuvinte pentru a justifica lipsa faptelor. Aici nu este cazul. Suntem în Biserică. Așa stând lucrurile putem mărturisi că ne este greu să găsim cuvinte pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru preoții echilibrați și cumpătați, în ciuda tuturor vorbelor care circulă și vor circula despre „lăcomia popească”. Așa suntem noi, uităm de Dumnezeu, de mamă și de preot, de învățător, de medic, iată mai ales de medic. Atunci, însă, când, și ei, oameni fiind s-ar manifesta omenesc ne grăbim să-i judecăm, fără să ne întrebăm dacă ei ne judecă atunci când greșim. **Iată că Domnul a ales o categorie de oameni meniți să îndure chiar și atunci când fac bine binele, căci de îndurare ei sărmanii mai greu se bucură de la cei mulți.** Ce bine, că putem uita, ierta și merge împreună, așa cum suntem, mai departe cu Domnul, cu speranța în ziua de mâine mai liniștită și cu bucuria datoriei împlinite! Ca pentru Domnul și nu

ca pentru noi oamenii. Totuși, tot ceea ce facem pentru Domnul, noi înțelegem că facem pentru noi oamenii. Domnului suntem datori și nu oamenilor! Nu este o pledoarie pentru noi slujitorii, ci, mai curând, o încurajare a credincioșilor să iubească mai mult slujitorii, iar noi să fim ceva mai iertători și restul știe Domnul! Să ne iubim mai mult și vom avea mai mult!

Așadar, să revenim la esențial, la fapte:

Ierarhul a înțeles că fără coordonarea de la Sfânta Patriarhie și fără cooperarea cu autoritățile locale de la Galați și Brăila, greu ne vom așeza **pe programe și pe fapte**, pe care oamenii le așteaptă. Mulțumim Domnului că avem oameni buni și înțelegători, care au lăsat diferențele, particularitățile, confruntările și și-au dat mâna, atât cât pot eu înțelege de la o oarecare distanță, pe care mi-o impune conștiința de păstor al tuturor. Să dea Domnul să ieșim bine la liman. Dar cu sprijinul comun, al nostru, **slujitori, autorități, popor!**

Am agreeat și parafat următoarele parteneriate filantropice cu:

a) Aici amintim: **Prefecturile Galați și Brăila; Consiliile județene; Primăriile;**

b) **Universitatea „Dunărea de Jos”, Senatul Universitar** pentru confecționarea de materiale necesare protecției personalului medical;

c) **Colegiul medicilor:** este urgență permanentă, susținere morală, spirituală și sanitară a celor ce se află în linia întâi a luptei cu virusul, **medicii, asistentele, angajații, voluntarii.** Le suntem datori cu solidaritate!

d) Inspectoratul pentru situații de Urgență „Ere-mia Grigorescu” din Galați. Ajutor efectiv al celor mai solicitați în social, pe timp de criză și de normalitate! Iau masa gratis la Arhiepiscopie.

Acum, câteva date! Iată-le:

A. Centrul Arhiepiscopal

1. Proiectul „*Ne înnoim de Sf. Paști*” materiale de igienă îndreptate, în special, spre cei afectați de virus.

2. **Ajutor pentru persoanele aflate în carantină** (hrană și obiecte igienico-sanitare); Va continua!

3. **Materiale de protecție pentru medicii și cadrele medicale din Spitalele de la Galați, Brăila și Tecuci, precum și pentru clerici și personalul laic de la parohii.**

4. **Kituri de igienă pentru spitale.**

5. **Masa de prânz pentru salariații I.S.U. Galați – zilnic;**

6. **Voluntariat la casele creștinilor izolați – studenții de la secția Teologie – Asistență Socială – Galați;**

7. **Cantina „Sf. Nicolae” – hrană zilnică pentru asistați și alte persoane (120), din fondurile Centrului Eparhial.**

Beneficiari: 7.802 persoane

B. Programe desfășurate prin protoierii, parohii, mănăstiri:

Mai întâi, la inițiativa Chiriarhului, funcționează în Arhiepiscopie **45 de centre sociale**, ale căror activități sunt profilate pe: **educația copiilor fără părinți ori ai**

căror părinți sunt în dificultăți; îngrijire medicală; asistență socială; acordare de hrană, zilnic ori periodic la cele 25 de cantine sociale.

Menționăm, în special, următoarele centre care oferă acum, zilnic, asistență **prin hrană caldă:**

1. Cantina Așezământului eparhial „Sf. Vasile” – Galați, cca **100 copii zilnic** – în parteneriat cu Primăria Galați;

2. Cantina Parohiei „Sf. Spiridon” – Galați: hrană zilnic pentru **40 de copii;**

3. Cantina Parohiei „Sf. Antonie” – Galați: hrană zilnic pentru **50 de copii;**

4. Cantina Parohiei „Înălțarea Domnului” – Galați: hrană zilnic pentru **65 de persoane de diferite vârste și categorii sociale;**

5. Cantina Parohiei „Sf. Parascheva” – Galați: hrană pentru cca **100 persoane zilnic;**

6. Cantina de pe lângă Parohia „Pogorârea Sf. Duh” – Galați: hrană zilnic pentru **50 de persoane vârstnice;**

7. Cantina „Sf. Nicolae” de la Parohia „Nașterea Domnului” din Brăila: peste **200 persoane zilnic** și, recent, masă caldă pentru **60 persoane lipsite de adăpost**, instituționalizate acum, pe perioada epidemiei;

8. Cantina Parohiei „Sf. Cuv. Casian” – Brăila: masă caldă pentru **60 persoane zilnic;**

9. Cantina Parohiei „Sf. Arhangheli” – Brăila: masă caldă pentru **30 de copii.**

I. Protoierii:

În privința activităților protoierilor menționăm următoarele:

a) **materiale de igienă** pentru spitalele din municipiile eparhiei;

b) **ajutoare și alimente** pentru centrele de carantină;

c) **hrană** pentru persoanele aflate în izolare la domiciliu;

c) acțiuni de **donare de sânge** prin programul „*Salvează o viață*”. Foarte important!

II. Parohii:

Toate parahiile sunt mobilizate pe timp de epidemie, deoarece credincioșii sunt izolați în casele lor. Orice pahar de apă și o bucată de pâine, o vizită, o rugăciune, însoțite de un mic dar, o icoană, o carte de rugăciuni și obiecte de igienă oferite de parohie, se constituie într-un ajutor pe care nu dorim, pe moment, să-l cuantificăm în sume bănești; o vom face după Sfintele Paști!

Totuși, se remarcă dărnicia și hărnicia unor parohii, la Galați: „Buna Vestire” – ajutor oferit Maternității „Buna Vestire”, „Sfinții Trei Ierarhi”, „Înălțarea Domnului”, „Sf. Parascheva” ș.a. La Brăila: Parohia „Nașterea Domnului”, „Cuvioasa Parascheva”, „Sfinții Arhangheli” ș.a. Numărul parohiilor ce-au desfășurat frumoase lucrări filantropice se ridică la cifra de 183 în întreaga eparhie! Nu este deloc puțin! Ne imaginăm cât de puternic este acest exercițiu în circa 500 de pa-

rohii! Slavă Domnului! Mulțumim **preoților**, care, și ei, ca oameni, sunt acum în cea mai grea constrângere economică, fără a-și putea realiza un salariu și așa atât de modest! Totuși, ei contribuie, pentru că sunt iubitori de aproapele, cu o părticică, la procurarea de aparatură medicală!

Beneficiari: 5.210 persoane

III. Mănăstiri:

Amintim faptul că atelierele de croitorie de la Mănăstirile „Adormirea Maicii Domnului” – Adam, „Sfântul Pantelimon” – Lacu Sărat, „Adormirea Maicii Domnului” – Tudor Vladimirescu, precum și cel de la Centrul Eparhial, confecționează măști de protecție, care vor fi oferite spitalelor din eparhie.

Evidențiem, în mod special, Mănăstirea „Sfântul Pantelimon” de la Lacu Sărat, care oferă asistență spirituală, literatură creștină și alimente la Centrul de izolare din localitate.

Beneficiari: 1.967 persoane

C. Programe pascale

În regim de izolare la domiciliu, Eparhia pune la dispoziție, atât cât omenеște reușim și cât ni se permite legal: **DARURILE PASCALE**, care sunt **duhovnicești, spirituale și liturgice**.

Învierea se prelungește, în casele și-n sufletele credincioșilor.

Astfel, se oferă prin parohii:

a) **Pachetul de suflet**, care conține o carte de zidi-re sufletească, tămâie, cărbuni, candela pascală, lumânări;

b) **Darul Sfânt pascal: Lumina pascală** adusă de la biserică în casele devenite biserică! **Pasca, Cuvântul pastoral, Iconița pascală** și prezenta carte „*Dar din dor de Sfintele Paști*”!

c) **Coșul pascal**: cozonac, ouă înroșite și alte alimente – în toată eparhia, pentru **medicii din spitale, frații din carantină, deținuții, frații și surorile izolați** în casele dumnealor!

d) **Felicitarea obișnuită de Sfintele Paști, în plic, o mască de protecție.**

Rezumând ceea ce s-a prezentat, până la data de 9 aprilie 2020, rezultă:

1. Număr de beneficiari: **14.979;**
2. Număr de unități implicate: **195;**
3. Suma provizorie: **713.732 lei:**
 - a. Centrul Eparhial: **317.552 lei;**
 - b. protoierii: **39.268 lei;**
 - c. parohii: **339.045 lei;**
 - d. mănăstiri: **17.867 lei.**

Pentru achiziționarea unor aparate de ventilație necesare în spitalele din Galați și Brăila, în data de 9 aprilie 2020 au contribuit: Înaltpreasfințitul Părinte Casian, cu salariul integral al Înaltpreasfinției Sale, preoții din protoieriile eparhiei, precum și alți donatori, suma provizorie fiind de **223.941 lei.**

Concluzionând ceea ce am prezentat până acum, rezultă o valoare totală a ajutoarelor oferite, în vreme de pandemie, de **937.673 lei**.

Activitățile continuă! Cei care doriți și puteți să sprijiniți eforturile Arhiepiscopiei Dunării de Jos, de ajutorare a semenilor aflați în suferințe și nevoi, vă rugăm să contribuiți în contul: **RO98 RNCB 0141 0328 6409 0098**, titular cont: Arhiepiscopia Dunării de Jos, CUI 3127395, deschis la Banca Comercială Română, Sucursala Galați.

AȘEZĂMINTELE FILANTROPICE DIN ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

Așezământul socio-filantropic eparhial „Sf. Vasile cel Mare”

Str. Basarabiei, nr. 109, mun. Galați, cod 800113;

telefon 0236.471682; fax 0236.328857;

e-mail: asociatiasfvasile@yahoo.com

Responsabil: pr. Cristian Podașcă

Așezământul socio-medical „Sf. Mc. Pantelimon”

Șoseaua Buzăului DN2B, jud. Brăila;

telefon 0735.845589; fax 0239.694456;

e-mail: centrusoclacusarat@edj.ro

Responsabil: pr. Alin Marian Constantin

Așezământul cultural-filantropic „Sf. Ioan Gură de Aur”

Str. Constructorilor, nr. 18A, mun. Galați,

cod 800352; telefon 0749.182855

Responsabil: pr. Eugen Drăgoi

Centrul multifuncțional de servicii sociale „Speranțe pentru vârsta a III-a”

Str. Saturn, Țiglina I, mun. Galați; telefon 0740.895697

e-mail: centrulsperante@yahoo.com

Responsabil: pr. Florin Chiosa

Centrul multifuncțional de servicii sociale „Speranța”

Str. Basarabiei, nr. 109, mun. Galați, cod 800113;

telefon 0236.471682

Responsabil: pr. Cristian Podașcă

Centrul de zi pentru copii „Sf. Spiridon”

Str. Sf. Spiridon, nr. 13, mun. Galați, cod 800478;

telefon 0746.031214; 0236.462006

e-mail: centruldezisfantulspiridon@yahoo.com

Responsabil: dl Robert Tiber

Centrul de zi pentru copii „Sf. Antonie cel Mare”

Bd. Galați, nr. 20, mun. Galați, cod 800670;

telefon 0747.767761

e-mail: asoc_antonie_cel_mare@yahoo.com

Responsabil: pr. Marius Bărbieru

Centrul de zi pentru copii „Sf. Martiri Brâncoveni”

Aleea Învățătorilor, nr. 1, mun. Brăila,

cod 810478; telefon 0722.257327

Responsabil: pr. Sorin Marinescu

Centrul social-educational „Sf. Martiri Brâncoveni”

Calea Galați, nr. 342A, mun. Brăila,

cod 810385; telefon 0722.365838

Responsabil: pr. Cristian Gagu

***Centrul de resurse pentru unități ale economiei sociale
regiunea Sud-Est Galați***

Str. Dr. Nicolae Alexandrescu, nr. 37, mun. Galați,

cod 800121; telefon 0724.241120

Responsabil: pr. Daniel Popa

***Centrul de formare, informare și suport comunitar
„Galați 2020”***

Str. Dr. Nicolae Alexandrescu, nr. 37, mun. Galați,

cod 800121; telefon 0743.881675

Responsabil: dna Elena Checheriță

Centrul multifuncțional „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil”

Com. Braniștea, jud. Galați, cod 807050;

telefon 0748.136478

Responsabil: pr. Vasile Codreanu

Centrul social-filantropic „Sf. Nicolae”

Str. Domnească, nr. 104, mun. Galați,

cod 800201; telefon 0747.306741; email: social@edj.ro

Responsabil: diac. Marian Coman

Centrul social-filantropic „Sf. Spiridon”

Str. Sf. Spiridon, nr. 13, mun. Galați, cod 800478;

telefon 0746.031214

e-mail: centruldezisfantulspiridon@yahoo.com

Responsabil: dl Robert Tiber

Centrul filantropic „Cuv. Parascheva”

Bd. Dunărea, nr. 20, mun. Galați, cod 800634;

telefon 0744.693708

Responsabil: pr. Corneliu Hanu

Centrul filantropic „Sf. Ecaterina”

Str. Traian, nr. 260, mun. Galați, cod 800179;

telefon 0236.477387

Responsabil: pr. Alexandru Teodosiade

Centrul filantropic „Acoperământul Maicii Domnului”

Str. Al. I. Cuza, nr. 31, mun. Galați, cod 800010;

telefon 0752.723452

Responsabil: pr. Gabriel Pelin

Centrul social-filantropic „Sf. Cuv. Casian”

Str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 23-25, mun. Brăila,

cod 810012; telefon 0749.184084

Responsabil: pr. Victor Dragomir

Centrul social-filantropic „Sf. Nicolae și Sf. Vasile cel Mare”

Str. Dorobanților, nr. 1, mun. Brăila, cod 810091;
telefon 0239.616030

Responsabil: pr. Horațiu Moldovan

Centrul social-filantropic „Sf. Vasile cel Mare”

Str. Golești, nr. 52, mun. Brăila, cod 810143;
telefon 0723.202282

Responsabil: pr. Mihai-Ciprian Duca

Centrul social-filantropic „Sf. Filofteia”

Str. Flamura Roșie, nr. 29, mun. Brăila,
cod 810187; telefon 0725.465292

Responsabil: pr. Ștefan Mihalcea

Centrul filantropic „Sf. Cruce”

Str. Satelitului, nr. 1, mun. Brăila, cod 810015;
telefon 0732.764270

Responsabil: pr. Mihai Dănilă

Centrul filantropic „Cuv. Parascheva”

Str. Mihai Bravu, nr. 10, mun. Brăila,
cod 810214; telefon 0723.273225

Responsabil: pr. Ovidiu Soare

Centrul filantropic „Înălțarea Domnului”

Bd. Al. Ioan Cuza, nr. 124, mun. Brăila,
cod 810003; telefon 0724.092542

Responsabil: dna Doina Plopeanu

Centrul filantropic „Sf. Ap. Petru și Pavel”

Str. Petru Maior, nr. 24, mun. Brăila, cod 810428;
telefon 0239.611716

Responsabil: dl Octavian Șerban

Centrul filantropic „Sfânta Treime”

Str. Piața Traian, nr. 1A, mun. Brăila, cod 810288;
telefon 0743.477904

Responsabil: pr. Costel Airinei

Centrul filantropic „Sf. Dumitru” – Brăilița

Str. Smârdan, nr. 89, mun. Brăila, cod 810173;
telefon 0723.835102

Responsabil: pr. Adrian Buescu

Centrul filantropic „Sf. Fanurie”

Str. Călărași, nr. 3, mun. Brăila, cod 810017;
telefon 0722.261045

Responsabil: dl Ion Timofte

Centrul filantropic „Sf. Nicolae”

Str. Gh. Petrașcu, nr. 32, mun. Tecuci, cod 805300;
telefon 0735.445849

Responsabil: dna Tincuța Giurguca

Centrul filantropic „Nașterea Maicii Domnului”

Str. Ana Ipătescu, nr. 31, mun. Tecuci, cod 805300;
telefon 0735.445855

Responsabil: dl Gheorghe Iacob

Centrul filantropic „Sf. Nicolae” din parohia Matca I

Com. Matca, jud. Galați, cod 807185;
telefon 0735.445871

Responsabil: dna Marioara Borș

Centrul filantropic „Sf. Filofteia”

Com. Tudor Vladimirescu, jud. Galați, cod 807295;
telefon 0747.382531

Responsabil: dna Veronica Bujor

Centrul filantropic „Cuv. Parascheva”

Com. Cudalbi, jud. Galați, cod 807105

telefon 0757.539770

Responsabil: dna Elena Crăciun

Centrul filantropic „Sf. Ioan Gură de Aur”

Com. Frumușița, jud. Galați, cod 807135

telefon 0755.924851

Responsabil: pr. Laurențiu Mocanu

Centrul filantropic „Sf. Iosif cel Milostiv”

Com. Corod, sat Brătulești, jud. Galați, cod 807080;

telefon 0766.473499

Responsabil: pr. Mihai Ilie

Centrul filantropic „Sf. Iosif cel Milostiv”,

Com. Vădeni, sat Baldovinești, jud. Brăila, cod 817201;

telefon 0743.674103

Responsabil: pr. Răzvan Dumitrescu.

Centrul filantropic „Sf. Nicolae”

Com. Mircea-Vodă, jud. Brăila, cod 817095

telefon 0748.149633

Responsabil: dna Gabriela Anghel

Grădinița parohială „Familia”

Str. Unirii, nr. 220, mun. Brăila, cod 810011;

telefon 0744.140414

Responsabil: pr. Cătălin Hurmuzache

Grădinița parohială „Sf. Împărați”

Com. Gohor, sat Ireasca, nr. 184, jud. Galați,

cod 807155; telefon 0766.204107

Responsabil: pr. Iancu Mihoci

Centrul de asistență medicală „Sf. Doctori fără de arginți, Cosma și Damian”

Str. Basarabiei, nr. 109, mun. Galați, cod 800113;

telefon/fax 0236.477480; 0747.306741

Responsabil: diac. Marian Coman

Cabinetul medical creștin-ortodox „Sf. Spiridon și Sf. Irina”

Str. Sf. Spiridon, nr. 13, mun. Galați, cod 800478;

telefon 0746.031214

Responsabil: dl Robert Tiber

Cabinetul medical creștin-ortodox „Acoperământul Maicii Domnului”

Str. Unirii, nr. 220, mun. Brăila, cod 810011;

telefon 0744.140414

Responsabil: dna Ionelia Vasile

Cabinetul medical creștin-ortodox „Sf. Ierarh Nicolae”

Str. Ana Aslan, nr. 15, mun. Brăila, cod 810009;

telefon 0239.626562

Responsabil: dl Didel Balaban

Cabinetul medical creștin-ortodox „Sf. Împărați”

Com. Gohor, sat Ireasca, nr. 184, jud. Galați,

cod 807155; telefon 0766.204107

Responsabil: pr. Iancu Mihoci

CUPRINS

<i>Un „coșuleț pascal” pentru noi, creștinii de la Dunărea de Jos</i>	<i>3</i>
Sfânta Lumină de la Ierusalim este oferită în casele credincioșilor de Sfintele Paști	9
<i>I. „Să ne luminăm cu prăznuirea”</i>	<i>15</i>
Evanghelia Învierii (Matei XXVIII, 1-16)	17
Canonul Învierii (fragmente)	19
Cuvânt de învățătură al celui între Sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului, în sfânta și luminata zi a slăvitei și mântuitoarei Învieri a lui Hristos, Dumnezeuul nostru	23
Învierea Domnului – izvorul sănătății noastre	26
<i>II. Să ne rugăm pentru sănătate</i>	<i>37</i>
Pericope evanghelice care cuprind vindecări de bolnavi și învieri din morți, săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos	41
Vindecarea slugii sutașului (Matei VIII, 5-13)	41
Vindecarea soacrei lui Petru (Matei VIII, 14-23)	42
Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarenilor (Matei VIII, 28-34)	43

Chemarea vameşului Matei (Matei IX, 9-13)	43
Vindecarea a doi orbi şi a unui mut, în Capernaum (Matei IX, 27-35).....	44
Chemarea şi trimiterea Apostolilor la propovăduire (Matei X, 1; 5-8)	45
Vindecarea fiicei femeii canaanence (Matei XV, 21-28)	45
Vindecarea lunaticului (Matei XVII, 14-21)	46
Vindecarea slăbănogului din Capernaum (Marcu II, 1-12)	47
Vindecarea unui orb în Betsaida (Marcu VIII, 22-26)	48
Vindecarea orbului Bartimeu (Marcu X, 46-51)	48
Vindecarea unui lepros (Luca V, 12-15)	49
Vindecarea unui om cu mâna uscată (Luca VI, 6-10)	49
Învierea tânărului din Nain (Luca VII, 11-16)	50
Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor (Luca VIII, 26-39)	51
Vindecarea femeii bolnave de doisprezece ani. Învierea fiicei lui Iair (Luca VIII, 41-56)	52
Pilda Samarineanului milostiv (Luca X, 25-37)	53
Vindecarea femeii gârbove (Luca XIII, 10-13)	54
Vindecarea celor zece leproși (Luca XVII, 12-19)	55
Vindecarea slăbănogului (Ioan V, 1-15)	55
Vindecarea orbului din naștere (Ioan IX, 1-38)	56

Rugăciuni pentru eliberarea de boli	59
Rugăciunea Sfântului Ioanichie	59
Rugăciune în vreme de necazuri și nenorociri	59
Rugăciune pentru cei bolnavi și suferinzi.....	60
Rugăciune pentru cei grav bolnavi	61
Rugăciune la timp de boală	62
Rugăciune în caz de boli molipsitoare	63
Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	64
A doua rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	65
A treia rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	65
Rugăciune către Sfântul Înger, păzitorul vieții noastre	66
Rugăciune către Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon	66
Rugăciune către Sfinții Mucenici și Doctori fără de arginți Cosma și Damian	67
Rugăciune către Sfântul Mărturisitor Ioan Rusul	68
Rugăciune către Sfântul Cuvios Mucenic Efrem cel Nou	69
Rugăciune către Sfântul Ierarh Nectarie Taumaturgul	70
Rugăciune către Sfântul Ierarh Luca al Crimeii	73
Rugăciune de umilință	74

Cuvinte pastorale și îndemnuri ale Preafericitului Părinte Patriarh Daniel	76
Cuvânt pastoral pentru întărirea în credință și în comuniune euharistică	76
Starea de urgență este o stare specială de prevenire a extinderii epidemiei, nu o stare de panică și descurajare	78
Patriarhul României recomandă grijă la sănătatea psihică, acasă. Maica Domnului poate fi de mare ajutor	80
Evangelhia, răspuns în pandemie	83
Apelurile Cancelariei Sfântului Sinod și comunicatele Biroului de Presă al Patriarhiei Române	85
Îndemn la credință, echilibru și solidaritate	85
Rugăciune comună la mijlocul zilei, în toată România	87
III. Distanța fizică s-a convertit	
la o mai profundă apropiere spirituală	89
Cuvinte de învățătură și mesaje de îmbărbătare ale Înaltpreasfințitului Părinte Casian	91
Mesaj către persoanele aflate în carantină	91
Domnul Hristos slujește în momente de încercare, împreună cu păstorii de suflete, de pe Altarul Său pe „altarele” fraților noștri încercați de epidemie!	92
„Crucea este întotdeauna putere și biruință”	97
Îndemn către elevii seminariști	100
„Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”	102
Scară luminoasă spre Înviere	113

Haideți să ne curățim, prin spovedanie de păcate și prin pocăință să ne curățim de microbul mai greu decât epidemia!	115
Prin rugăciune dispare frica de virus din inima noastră	120
În întristare, bucurie!	123
Să ne slujim unii pe alții	127
Iubiți tineri, vestiți lumii Învierea!	130
IV. Lumina rugăciunii concretizată în faptele iubirii milostive	133
Comunicatele de presă ale Patriarhiei Române	135
Recomandări privind organizarea activităților filantropice în contextul actual	135
Ajutor social-filantropic oferit de Patriarhia Română celor afectați de pandemie	137
Intensificarea rugăciunii și acțiunii pentru ajutorarea tuturor celor afectați de pandemie	138
Rugăciune, comuniune, filantropie	140
Așezămintele filantropice din Arhiepiscopia Dunării de Jos	156

Mulțumiri tuturor credincioșilor voluntari, care s-au alăturat și se vor alătura eforturilor Arhiepiscopiei Dunării de Jos, de ajutorare a semenilor aflați în suferințe și nevoi.

Contul în care se pot efectua donații este **RO98 RNCB 0141 0328 6409 0098**, titular cont Arhiepiscopia Dunării de Jos, CUI 3127395, deschis la Banca Comercială Română, Sucursala Galați.

Tehnoredactare:
Ing. Simona Mavromati

Copertă:
Claudiu Bălan

Tiparul executat la Tipografia eparhială
„Candela cuvântului”, Galați, 2020